

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Mensis Aprilis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS APRILIS

P R I M O D I E

P. IBERVS
FECENIUS.

Frifo Colo-
nia. 1. April.
1618.
Ætat. 35.
Soc. 6.

Rimus Hildesij So-
cietatem iniit; in qua
multo labore plura
officia gessit eodem
tempore pro dignita-

te, cum nulli labori
parceret. Philosophiam cum explica-
ret, priusquam nouum librum aut ma-
teriam enucleandam susciperet, suos
omnes philosophos ad S. Synaxim in-
uitabat festo proximo die, vel Domi-
nico celebrandam, & preces pro felici
successu fundendas. Et probro duce-
batur si quis è toto numero ab Eucha-
ristico illo conuiuio abfuisset. Diem
extremum obiit cum Metaphysicam
doceret. E Metaphysicis tredecim So-
cietati dedere nomen, & quidem ex
ijs non pauci eodem ipso die tyroci-
nium sunt ingressi, quo ille pijs exe-
quijs tumulo est illatus.

Euchar.

Vocatio.

PP. GASPARI OSO-
RIVS, ET ANTONIUS
RIPARIUS.

In Paragua-
ria. 1. April.
1639.

IN Paragua-
ria sudoribus inclytus prof-
perè laborauit; & in Ciaccorum Pro-
uincia, ob damnatas auitas gentis su-
perstitiones, vtriusque caput ligneis
clauis contusum est. Ita interfecto-
rum rasos vertices, in odium fidei &

sacri ordinis conuersere; pectoribus
etiam laceratis. Fama fuit, Patres hos
iam trucidatos barbaris apparuisse, sa-
cristicali veste, ac multà luce circum-
datos, enixèque commonuisse; vt
Christo sese addicerent, Patribus alijs
ad fidei magisterium aduocatis: id
quod ipsi barbari prodidère.

Fides:

P. Gaspar Osorius. In suis ad Ioan-
nem de Lugo confessarium suum, po-
stea Cardinalem, datis, quas ego Ro-
mæ legi, videtur eam quam postea glo-
riosè obiit mortem haud obscurè præ-
dicere. Angelum suum custodem co-
luie studio planè singulari, officio in
eius honorem quotidie recitato, &
Angelicam quadam oculorum, totiusq;
oris modestiam. In DEIPARÆ vigilijs,
pane ac frigidâ circumscribebat ieiunium,
flagro ferreis rotulis armato se
cædebat; quietem verò non alio cer-
uicali vsus quam lapide, capiebat.

Hispanus
Ætat. 44.

Soc. 27.
Ang. Custos.
B. V.

Mortific.

P. Antonius Riparius magno erga S.
Iosephum vt cultu, ita fiducia specta-
bilis, dicebat se ab eo nihil admodum
quod non obtinuerit petiisse. S. Xau-
erij reliquijs maris tempestatem tran-
quillauit: quocirca voti religione pro-
misit se, 1. Decembris perpetuum ie-
iunium seruaturum; sextâ quoque
qualibet feriâ, ex voto item, panis
tantum & aquæ vsu contentus. Huius
cæsi caput visum sæpius exultare, cum
corpus truncum staret ingenti specta-
tium admiratione.

Italus.

Ætat. 31.
Soc. 12.
S. Ioseph.
S. Xauerij.
Mars.
Mortif.

P. FRANCISCVS
XAVERIUS VANDEN
BERGHEN.

Belga Ant.
uerpiz. 1.
April. 652.
Natus. 1598.
Soc. ing. eff.
1617.

Mortif.

Fuit hic vir ad rationes æternas & ad sublimes de Martyrio cogitationes animo toto suspensus; cuius etiam desiderio, veluti quodam impetu se in Societatem actum esse aiebat; eoque in quotidianas sui victorias, veluti parua Martyria, toto ingenio delectamentorum omnium odor pulcherrimè inhiebat. Pretiosa illi, dulcis, & luminum plena, vultumque mirè componens, ac inflammas oratio: dies à salutato SS. Sacramento, ac DEIPARA & Iosepho ductus, quorum amori cor & linguam ad illorum gloriam propagandam impendebat. Falsus est hic à S. Iosepho se nihil petijisse

quod non liberaliter impetrauit. In Missionibus accuratus: in Sodalitate Parthenia gubernanda in dicendo accendens animos in lachrymas fluentium auditorum & quidam vix unquam se aliter discessisse testati sunt. Neque ad fufam in concauo lunæ virtutem, sed ad virtutem solidam, atque aded ad sanctitatem suos acriter perurgebat; vt multo maximum omnium æternitatis negotium ab omnibus seriò ageretur. Pijssima illius morum suauitas, inter dissidentes, pacis, apud moribundos plurimorum solationum illicium fuit. Multi se ab eius colloquijs ignium plus habuisse, quam ab vllis libris meditationibus testati sunt. Rector bis cum esset, semper liberalem cum fœnore Deum est expertus pro sua erga miseròs liberalitate. Denique domi Angelus, foris Apostolicus meritò audiebat.

II. DIE APRILIS.

MAG. CAROLVS
CASARIVS SCHOLAST.

Italus Par.
mæ 1606.
ætat. 21.
Soc. 5.
Modestia.

Mensa.

Innocentiam suã in sepulchrum intulit virtute variã nobiliter adornatam. Primum integerrimo illi pectori ad Societatem igniculum iniecit Deus in magistri exemplo ita è discipulo factus est eius socius, & imitator. Veronæ Humanitatis classem docuit pari exemplo, ac viderat in Magistro. Ad mensam tantã semper modestia se gessit, vt nimia sit visa, eoque moneri debuerit, ne quid nimis. Nec à mensa vnquam abiit, nisi se in aliquo peruicisset; genio arte quapiam defraudato. Nullus disputandi ardor, aut morbus, nullum aliud turbamentum fuit, quo vultus ille

Angelicus turbaretur. Quocirca qui summum excelssæ, ac imitationem supergressæ modestiæ gradum propriè volebant explicare, *Caroli modestiam* appellabant. In summa siti & molesto situ æger nil vnquam petijt leuamenti; imò ne admisit quidem, nisi superioris iussu. Si se in partem aliam verteret, ac interea id agere prohiberetur, ita se relinquebat prout illum inueniebat vox prohibens. Ad mortis nuncium familiarem sibi hymnum, *Veni sancte spiritus & emitte calidus lucis tua radium* &c. totum pronunciauit mirabili voluptate. Vltimum vitæ triduum cæleste illi planè fuit inter verba, quæ Seraphini cor, & linguam deceant, & inter vltima oicula Crucifixi. Falsus est Patrum eundam, se nunquam deliberatè quicquam commisisse,

Obid.

8. 71.

mississe, quod antequam faceret, sciret esse peccatum, etiam veniale. Anno 1605. 2. Februarij Beatissimâ Virgine præsentate, Angelo custode paranympo, sponsam Caroli animam sponso Iesu desponsatam esse prodidit, qui fuere ab intimis animæ illius edisilijs. Magna planè, magna de illius virtute singulari apud omnes fuit opinio; de qua dabit plura eius vita in annum 1606.

P. IOANNES
BORDESIUS.

Gallus Bear-
ni. 2. April.
1610. æt. 61.
Soc. 42.
8, 7.

Admirabilis in omni scientiarum genere vir. In Beatæ Virginis vigilijs infomnis totum tempus dabat confessionibus audiendis. Ad hæreticorū tribunal tractus, conuictus appetitus, exulare iustus est. Calceos suos exuit, ut eos pauperi daret, idque non semel, in Missione. Philippus Adurensis Episcopus, viso illo in veste tam attritâ, & lacerâ, tam strenuè laborante exclamavit: O verè virum Apostolicum: qui hac in ætate sexagenaria animo est in Dei obsequium tam vegeto.

P. DIDACVS
MARTINEZ.

Hispanus
Linx. 1.
April. 1. 26.
æt. 84.
Soc. 61.
Crucif.

Ab ipso Crucifixo Indorum salutem sibi commendatam inter orandum audiuit; & magnis laboribus illam apud Peruanos quaeruit; multis demonibus, & morbis ut aiunt, pul-

sis. Visus est in aere sublimis, non semel. Intra diem vnum ducentos, trecentos; postea mille, diuini amoris, & gratiarum actionis actus exercuit; adeoque id vsu sitimauit, ut ad quinq; atque etiam septem millia id genus actuum ascenderit. Cum SSS. Trinitate, cum Beatissima Virgine, cum Angelis admirabiliter ferunt colloctum. Sæpè futura introspectit dabit hæc de illo latius eius vita imitationi admirationique futura.

Oratio.

Laculæ.

P. PETRVS
MARIUS.

Magno cum emolumento & approbatione præfuit Sodalitatibus, Missionibus, Collegijs. Sacer ad populum orator, per annos 15. illud munus ingenio, labore, virtute singulari ornauit. Compertum est, adeo facilem ei semper fuisse parendi promptitudinem, ut nihil de superiore vlllo vnquam sit questus. Vnica illius cura esse videbatur, ut leges incorruptè seruaret; idemque tum domi, tum foris apud sanctimoniales agebat vaicè atque assiduè. Dixisse fertur aliquando cuiquam fidenter, duas quasdam (de quibus vitâ iam functis fortè tunc sermo erat) matronas clara in luce sibi fuisse conspectas. Disertè præfagiuisse illum aiunt quo die migraturus esset è vita. Extremo vitæ die Superiori dixit se in seipsum disquirere pro exomologesi postremâ: se enim eo die discessurum è vita, id quod ita euenit.

Lotharingu-
Tribur-
g'in Heluet.
2. Ap. 1697.
æt. 89.
Soc. 64.

Regula.

Mora.

III. DIE APRILIS.

ANDREAS ANNES
COADIUT.

Lufitanus
Vryſipona.
1580.
Oratio.

Tentatio.

Damon.

Constans Andreae pietas, dæmoni Crabiem mouit, qui illum varijs & horrendis modis vexauit, sublimem in aerem extulit, affixit, quassauit. Primum anxius erat animo, inter hæc turbamenta. Sed ubi P. Leoni Henricio Rectori suo rem aperuit, orare Deum, ac imbellem dæmonem contemnere, atque irridere iussus, obedientiâ & oratione illum planè vicit, quieuitque victor ab hoste sic victo. Vinum è vase promenti dæmon alampam infregerat, humique prostrauerat, socij tamen vinum aperto licet epitomio, stetit inuenere, Andrea interea humi iacente. Mortem inuenit in obsequio peste tactorum charitate pretiosam.

P. IACOBVS DE
ZUNICA.

Hispanus
Guaranga.
in Peru
April. vel 30.
April. 1593.

Fiducia
erga Deum.

Morbus.

Multas hic terras, & maria emensus, ubique præclara & fecit, & tulit, à maximæ virtutis fama laudatus. Duo illa admirabilitate non caruerunt, quæ Limana historia hisce verbis narrat: Cùm iam deficiente naturâ, stomachi languore cibum ægrè toleraret, rogatus quid ipsius stomacho blandiretur, respondit, videri sibi cuniculi carnes, iucundas fore. Cuniculos neque in vrbe illa, neque omninò in eius finibus hospes ne venales quidem, neue importatos vquam viderat. Studio tamen languenti Patri obsequendi magis, quàm spe vllâ, domo prodeunti præsto fuit

puer; cuniculum manu tenens, qui etiam vltèr hominem de illo emendo compellauit quod fortè casu potuerit contigisse opinione cuius. Admiratus hospes diuinam prouidentiam, latus quanti puer voluit coemptum, gratum munusculum tulit ægotanti. Paucis post diebus gratos sibi fore dixit certi generis pisciculos. Mox hominè intra suas eðes habuit officiosus hospes, qui id genus pisciculos venales detulerit: vt planè videatur Dei optimi Maximi bonitas ægroti cupiditatem anteuertisse. Nam ij quoque pisciculi ex ijs rebus sunt, quæ in ijs oris raræ sunt inuentu. Ita ferè ibi. Exequiæ per octo dies celebratæ à Clero, religiosisque ordinibus. Vltimam de illo panegyrim dixit Prior Ord. Prædicatorum dignus tantâ virtute Orator.

GVLIELMVS OBEN.
COADIUT.

Ruri agens aliquando, cùm otium Rdabatur, 20. coronas DEIPARÆ notatus est recitando perfoluisse. Salua illo viuo fruges, ac pecus, etiam vicino pecore peste consumpro, illo mortuo, armenta nostra magnâ strage occisa, & propè amissa. Dilectus IESVS erat illi tessera, & intercalare suspirium in ijs, quæ agebat. Moriens verò S. Annam cum filia & nepote ac S. Iosephum enixè inuocabat. Obijt ipso anniuersario religiosorum votorum ritè olim à se nuncupatorum die.

Belge
Brunberge
3. April. 1611
ætat. 80.
Soc. 47.
B. V.

Labore
sancti.

P. BAR-

P. BARTHOLOMÆVS
DE ESCOBAR.

Hispanus
Linz. 1.
April. 1625.
ætat. 63.
Soc. 45.

Humilitas.

Esti pa-
nensis.

LAutam hereditatem suam totam
in pia opera effudit, nullo terun-
cio sibi seruato. Charitate præcel-
luit, quâ ita res agebat, vt nulli quic-
quam negarit, si quâ ratione posset id
quod petebatur efficere. Conciones
illius doctæ, ac sanctæ: Itaque secum
statuerat, et verò faciebat, vt nullam
concionem peteret, nullam derecta-
ret. Certum erat illum in omni con-
gressu non nisi vltimo loco fore, ad e-
id quærebat. *Vix* venenatus culex il-
lum momorderat; inde illi acerbissimi
cruciatu, & patientiæ seges iogens,
ac mirè læta, cum leprosi instar defor-
mis miserè lancinaretur carne hinc
atque illinc vellicatâ, vel amputatâ,
idque triennio dolorum pleno, & læ-
sitiarum.

P. IOANNES
TOLLENARIVS.

Belga.

Charitas.

Religiosæ charitate prudentiæ pro-
desse omnibus, & se ad omnia de-
mittere sciebat, & volebat, Æger ipse
de lecto se traxit, vt agræ pauperi
opem ferret. Mortui pauperis cada-
uer sublatum in humeros è superio-
re ædium parte deorsum deporta-
uit, cum feretrum per angustos

gradus ferri sursum non posset. Ægri
qui viaticum acceperat, vomitum ge-
nerosè ipse hausit, in reuerentiam Eu-
charistici IESV. Aliàs etiam è pauperis
viceribus horridi scutella bibit, vt se
peruinceret. Animus illi excelsus, &
imperterritum ingenium; quod ille,
illâ ferè core acuebat, dum sæpè di-
ceret: *Ad maiorem Dei gloriam! In nomi-
ne Domini!* Pauperi cuidam per tres
continenter dies crebrò discitabat,
breuè se moriturum; Et breuè conci-
dit. Inter moriendum se allocutus,
vbi, aiebat, vbi hodie erimus? & res-
pondit, *In sinu IESV, & MARIE.*

Euchar.

Abus
heroicæ.

IOANNES BAPTIST.
LECHNER COADIUT.

Vexillum gestabat in bello, inde
ad Christi signa transgressus quic-
quid charum se habere suspectare po-
tuit, mox obedientiæ ad nutum reli-
quit; vt paupertate suâ obedientiæ
ancillaretur. DEIPARÆ auxiliatricis
imaginem secum extulit, cum exiret
ad supremam operam dandam peste
infectis, gestatâ etiam è collo catenu-
lâ, quæ mancipij tessera erat; quam
ille vnâ secum terræ mandari voluit;
quemadmodum S. Babylas M. catenas
suas sepulchro secum condi iussit. Ma-
gno animo, ac desiderio mortem he-
roum in obsequio charitatis oppetiit,
vt in heroibus; & victimis charitatis
dictum.

Germanus
Viennæ
Aust. 1.
April. 1654.

B. V.

IV. DIE APRILIS.

P. G O N Z A L V S
DE MEDEIROS.

Lustranus
Vlyssiponæ.
1552.
S. Thomæ
doctrina.

Concionæ.

Deo placere.
Tentatio.

Angelus.
Mortis.

Oratio.

Primus in Lustrania se Societati adiunxit, Rodericij socius, postquam in Indiam soluit Xaverius. S. Thomam dicitur totum complexus fuisse memoriâ, tam erat addictus eius doctrinæ, atque sententijs. Acus instar ad inducendum vitæ sanctioris filium in illo fuit concio quædam attentè audita, in qua lux illi oborta est cum audiret, altilia non nisi occisa, & deplumata Regiæ mensæ inferri. Quare statuit mundo ac sibi mori, ut Regi seculorum immortaliter placeret. Valdè tentato, & in se mirificè sauiienti, ac oranti adfuisse fertur Angelus, & dixisse: *Confide: tu saluus eris.* In prandio parcè, in cœna non nisi panis particulam comedebat. Provincialis factus, effusè in se ipsum crudelis cum esset, momentibus respondebat. Hæc esse sui officij emolumenta, ut nunc plus in se sibi liceat, quam cum alieno viueret arbitrato. Vesperis tres horas, manè tres alias orando ducebat.

P. I O A N N E S
RAMIREZ.

Hispanus
Compluti.
4. April.
1586.

Magnum in Hispania inter Concionatores nomen fuit Ioannes Ramirez, dicendo, & faciendo potens. Tolerana vrbs nomine publico cum literis hominem certum in Lustraniam destinavit ad B. Borgiam, ut Ramirius Toleti porrò ad conciones retineretur, quippe omnium auri- bus gratus, omnium animis perquisi-

tè salutaris. Valentiaè è triginta proferturi pudoris fœminis, quæ cuidam eius concioni aderant, duæ ac viginti ad castitatis castra sunt repente conuersæ. Salmantica per quadragesimam auditis, Deo illi vocem virtutis dante, ducentos præstantis indolis adolescentes, quos inter Franciscum Suarez, partim ad alios religiosos ordines, partim ad Societatem permouit. Consultricem adhibuit quodam in dubio Dei Matrem coram eius imagine supplex; & imago illi manifestè annuit, capite inclinato, ut fama est. Dubitanti & magis accedenti, atque an id faciendum esset de quo deliberabat, interroganti, & nutu capitis annuente, & voce respondit Virgo: *Ita faciendum esse.* Et res felicem exitum est sortita. Reliqua eius decora dabit vita prolixior; ubi etiam de fœmina nobili quam post mortem ob confessionem præ pudore noxiò sacrilegè factam igne cinctam, ac æternis tormentis addictam vidit, cum coram SS. Sacramento pro illa oraret.

P. P E T R V S
MAILLEFER.

Magnum illi semper desiderium fuit ut se ipso melior semper euaderet, idque curabat assiduè. Idcirco assiduè attendebat ad orandi studium toto pectore augendum semper. Inde illi cum Deo, Dei Matre, atque Angelo custode familiaritas multa; quam creditur Deus illo quoque beneficio coronasse, ut Petro morienti Angelus coram adesset, eumque recrearet.

V. DIE

Concio.

S. V.

Confessio.

Euclia

Gallas Al.
tiffodori.
April. 1630

Mort

V. DIE APRILIS.

P. GEORGIVS

P. LVDOVICVS

TAVORA.

LALLEMANT.

Conimbricæ
5. April. 1599
ætat. 44.
Soc. 17.
Charitas.

Vir planè misericordiarum, natus ad squalidorum leuamentum. Capillos ægris tondebat, vulnera pertractabat, vestiebat, in hospitium è publico deportabat, lauabat, id quod videns Academiae Rector imitatus est; idque se ab illo didicisse professus est. Hoc illi Conimbricæ datum elogium, vnum fuisse ex optimis commilitonibus, quibus aliquà memoriâ Societas eluxit. In Conimbricensi pestilentia illum è viuus eripuit mors heroum, vt victimam Charitatis, vbi puerum fatiscentem in humeros sustulit. Ipse tuguria pauperibus in sæua hyeme curauit, ipse ad ligna cædenda exiuit, ipse terram fodit, aded vt religiosorum quidam dixerit illum videri dignum, cui à Societate, etiam viuenti statua decerneretur. Ignatium Conimbricensis vrbs eum vocabant: vt sicut sancto Ignatio Roma, & Ignatio Martino Vlyssippo; ita Conimbrica isto aliquà imitatione gloriaretur. Cum à sandapilarijs efferretur, egenorum gemitu ac ciulatu omnia circum completa sunt.

Nvllâ vnquam vllius grauioris peccati maculâ suam innocentiam temeravit. Mirum exercebat in suos affectus planè perdomitos imperium. Ad obediendum cura illi maxima, etiam in minimis: Paupertas in cubiculo Biblijs, Breuiario, & per paucis, ipsque valdè necessarijs libris Hinc illi à seuro in seipsum exemplo insignis apud adolescentes, tyrones, ac postea apud tertix probationis patres, authoritas. Virginitas integra semper, & magnis corporis cruciatibus communita. Orationem amabat vnicè, tanquam suam in hac vita felicitatem, conscientix teneritatem, tanquam orationis pupillam. Hinc illi conscientia quotidiano pœnitentia: Sacramento perpurgata: id quod faciebat sensu magno, diligentia, singulari, vt SS. Eucharistiam reuerentiâ & amore teneriore tractaret. Per ipsos 30. annos postulavit miti ad infideles Euangelio nunciando, & ferendis pro Christo aduersis. Mortuo capilli & vestes vulsæ ad venerationem.

Gallus Biconicæ.
April. 1637.
ætat. 47.

Mortifico

Oratio

Confessio

VI. DIE APRILIS.

P. IOANNES
ENCONTRA.

Hispanus
Maio:icæ 9.
April. 1587.

Mortific.

Modest.

Modest.

Semper intento studio in id incumbebat, ut se ipsum persequeretur, odio implacabili. Nullum omnino diem transire sinebat, quin manè in se flagello ardentè animaduerneret, vicinis qui circum habitabant eò velut surgendi signo audito excitatis. Decorâ quadam quietâ modestiâ dote tam erat singularis; ut diu immotus planè persisteret instar statuæ. Unde hirundines ferunt sui securas aliquando in illius capite confedisse, quas ille non aspellebat. Extremum spiritum impendit tenerimis ad Beatissimam Virginem Colloquijs.

P. FRANCISCVS
DE LERMA.

Hispanus
in Monte
Regio. 6.
April. 1596.
Soc. 17.

Mort.

Illustrissimæ virtutis operarius cum esset, cuidam quam confidentem audiebat, in templo dum cuiuspiam de Societate exequiæ celebrarentur, dixit: Veni ad templum hoc duodecimo abhinc die, hac ipsâ horâ, ut intersis meis exequijs. Fecit id illa: & ita ut ille prædixerat, reperit Patres Collegij in templo qui P. Francisco exequias celebrabant.

P. THOMAS DAR-
BISPHERUS, SEV,
ALBICHER.

FVir vir in ferendis carceris, & postea morbi ærumnis, in Exercitijs & Catechesi tradendis, in nouitijs instruendis felicitæ dextrique ingenij. De illo mira quædam narrat annuæ Mussipontanæ quod Christi sanguine manantis imaginem viderit, quod ad Societatem diuinitus missâ voce sit accersitus, quod orante illo gemini Apostoli medicos de illius tibiâ amputandæ sententiâ deduxerint. De illo ipsa literarum verba: In Angliâ olim Episcopi Londinensis nepos, pro Catholica fide primis Elizabethæ Reginæ temporibus in carcere habitus, in ipso (quod compertum postea est) carceris tædio, à Domino confirmatus est imaginis obiectu, Christi sanguine manantis. Carcere solutus cum nutaret inter amplectendum Carthusianum Ordinem, & nostrum, diuino monitu ad Societatem inclinavit. Nam oranti illi, vir clausi cubiculi foribus adstans. Tu quidem, inquit, Carthusianus si eris, salutis tuæ consultes; sed ubi futurus est proximus? In Societate fuit operarius, Magister Nouitiarum, paruulorum catechista tam solidus, ut eius institutiones in Commentarium referrent Theologi. Perniciali malo eius tibiâ occupante, cum de tibiâ secunda medicorum denunciatio timeretur, ille precibus ad geminos, quorum dies agebatur, Apostolos fufis depulit, medicis mitiora decernentibus. Huic eidem Patris Thomæ (ut c. 24. de Soc. B. V. sacra refert

Anglus
Mussipont
6. April.
1604.

Christe
passus.

Vocatio.

Oratio.

Crucif.

Vocatio.

Oratio.

27.

Bohem
Regina
Hradec
April.
B.V.

Euch.
B. Stan
S. Barb

S. Norb

Anglu
gornia
April.

Zelus.

refert Burgesius) pro felici Præpositi Generalis electione noctu oranti fertur apparuisse Dei Mater, & Romanum Comitiorum conclave illi ostendisse in quo ipsa P. Claudium Aquavianam manu prehensum produxit in medium. Unde ille, veluti Deiparâ consultrice, electus est. Id quod P. Thomas Parisijs P. Iacobo Tyrio retulit: & Claudium electum postea sequuta fama firmavit.

**P. MATTHÆVS
PREITENBERGER.**

DE hoc in anni 1654. annuis Bohemæ num. 19. scripsi ferè in hæc verba: hunc olim puerum DEIPARA à gravi morbo restituit. B. Stanislai Sanctâ Barbarâ præsentē ab Angelis Eucharistiâ pasti cogitatione tenerrimè recreabatur, cum in scholis nostris literis daret operam adolescens: & nocte quadam eodem sibi beneficio potiri est visus, vigilaret anper quietem incertum, cum ipse id explicare vel noluerit, vel non potuerit: Struma illi collum obsederat: quam ut depelleret S. Norberti, & S. P. Ig-

natij opem impensius imploravit. Alato Pragæ S. Norberti corpori imaginem, quæ S. Nicolaum habebat, admovit; eandem strumâ suâ applicuit, & vôtum Societatis ineundâ concepit, ac sensim valuit, planèque conualuit.

Anno 1628. tyronum magistri iussu, muscis ac vermibus qui granum corrumpebant, in granario, promptè ac obedienter dixit ut facefferent, neque frumentum à Deo seruis suis datum corrumperent. Habuit vim obedientiæ virtus. Etenim infecta illa agmina emortua concidère, ita ut palis eijci deinde debuerint. Postea 13. annis Ministri functus officio, Marris omnium implebat munus. Paupertatis illi cura perdiligens; & si quid nouarum ei vestium asserretur, negabat hæc esse idonea cadaueri vestiendis. Obsequio peste tactorum bis caput deuouit annò 1647. & anno 1650. magnâ virtutis & Societatis commendatione, quæ illi eximia & non nisi eximie probitari viris dari consueta elogia peperit. Scrupulis moleste cruciatus alias; penultimo vitæ anno ab ijs placidè conquieuit.

VII. DIE APRILIS.

**P. EDVARDVS
OLDERONVS HALLUS.**

Romæ ad Societatem adlectus, in Anglia feliciter nobilem matronam conuertit, inediâ, & affiduâ precatione ad Deum fusâ, cum illam orthodoxæ fidei momentis quantumlibet peritè adductis permouere non posset. Conuersam se aiebat, quòd vidisset P. Eduardum. sui causâ quarto iam die ieiunium tolerare.

Authoritate, ac ex eo sanctâ quadam libertate, cum polleret, Londini in fenestra viri Catholici Martem & Venerem pictam vidit, ac pugno confregit. Malum cancro per simile, quod in eius ore serpebat, repente sanus S. Wenefridæ Virginis ope discussit. Duodeviginti annis in patriâ illa vineâ, solerti assiduitate laboravit: postea in eius quam propagabat fidei odium tentus est, & suspensus, ac laniatus. Ignem, quo eius intestina combusta sunt, per totos sexdecim dies

A a 2 in

87.

nglus
ustipond
April.
104.

ristine
ffus.

ocatio.

ratio.

Bohemus
Reginæ
Hradecj. 6.
April. 1654.
B.V.

Euch.
B. Stanisl
S. Barbara.

rcusis

ocatio.

ratio.

Anglus Vi-
gorniz. 7.
April. 1606.

Zelus.

S. Nicolaus

Obed.

Paupertas.

Charitas.

Mortis.

S. VVenefrid.

Mort.

in cinere arsisse affirmant. Satellites aquam ei plurimam affudere; neque tamen extinctus est. Decimoseptimodenum die in luculentam, flammam erupit, & oppressus est: id quod diuinitus factum putant ad Eduardi innocentiam contestandam. Ibidem corona viridis, veluti regium diadema, creuit in gramine, diuque permansit.

Corona.

MARIANVS PISCIS COADIUT.

Siculus Panormi. 7. April. 1622. ætat. 60. Soc. 30.

Purgat.

8. Maij.

AD obedientiam, & omnem præcipue Instituto nostro virtutis accurationem valde fuit semper attentus, quidquid officij gereret. Vnus tamen illi mensis datus est ad expiandas in Purgatorio noxas. Etenim cum Messanæ Patres ad Prouinciæ Comitia conuenissent aiunt 8. Maij Marianum Patri Iosepho Scamacca olim sibi familiari apparuisse dixisseque: *Valens iam, Pater Ioseph. Ad Cælum euolo: menssem integrum in Purgatorio fui*; Adhæc per quietem visa & audita: experrectus Pater Ioseph, ad Præpositum Domus Professæ Panormitanæ adiit, & re illi necdum patefactâ de Mariano percontatus, ab illo didicit, menssem iam elapsum esse à morte Mariani, quippe, qui 7. Aprilis morte sit sublatu. Ita, & ea quæ per quietem à mortuo, & quæ vigilâ viuo audierat, benè sibi consentire aduertit Ioseph Mariani animæ iam expleto Purgatorio gratulatus.

P. IACOBVS STRATIUS.

Belga Louanij. 7. April. 1634.

Hæc in paruo corpore magnum vo-

cant. Magnus illi ardor erga domesticarum exempla virtutum, cum Collegia, & postea Flandro-Belgicam Prouinciâ gubernaret. Idcirco Menologium conscripsit Societatis, in quo, ferè ex annuis, in dies singulos ponit elogia mortuorum in Societate aliquâ virtute laudatorum, idque ipsis annuarum verbis. Vt autem dies mortis reperiret, datis Epistolis diligenter accurauit. Eius ego Menologium vidi; ac tamen maluerim è fontibus ipsis petere ista, quæ hic scripsi, nonnuquam tamen (vbi contrarium in alijs non resperit) in assignando mortis die Stratii diligentia sum vsus, quam se adhibuisse scribit in litteris, quas ab eo ad Matium Præpositum Generalem anno 1619. 20. Septembris Lyrâ, & anno 1622. datas legi. Fuit verò Stratius inter eos viros, quos inter primæ notæ nomina censet illa Prouincia; & ait ipsum sui censorem, ac vindicem propè nimium fuisse; illo adnitente institutas in Belgio antecinerales preces, & sacras de Passione Domini per quadragesimam Commentationes. Sacrificium incrementum, erat illi negotium negotiorum præ alijs quibuscumque. Paupertatis, Pietatis, ac sui affligendi causâ Romanum iter, grate licet iam ingrauescente pedes ingressus est, cum istuc à Prouincia mitteretur. Magni Vir exempli fuit semper, & perspicacis ad omnem Pietatis industriam ingenij, eoque magni habitus, ac pro Magistro ab alijs honoratus. Et tamen, mortem se vehementer pertimescere palam ingenuè fatebatur, idque magno cum sensu.

P. IOAN-

P. IOANNES EVSEBIUS NIEREMBERG.

Hispanus Madriti. 7. April 1658. aetat. 63. Sos. 44. Crucifixus. Silentium. Obediencia. Moris. Angelus. Latio spirit. A. V.

Origines nobiles in Germania, nati- tales Madriti habuit. Fertur eius Matri per annos 14. sterili, & prolem a Deo perenti Crucifixus Christus apparuisse ac dixisse: eam exauditam esse. In tyrocinio, Nouitio, cui parere iussus fuerat, nihil loqui iubenti ita paruit, vt per 20. totos dies nullum verbum dixerit, nisi cum confiteretur, In corpore afflicto fuit vnus e magnis ac raris exemplis. Somni non plus admittebat quam quantus fessio corpusculo ita obrepebat vt illum non possetmittere, idque nunquam in lecto, nisi cum agrotaret. DEIPARA festis ieiunium praeittebat pane solo frigidaque contentus. Nunquam vllam pompam, vel spectaculum curiosum adire voluit. Flagris quotidie se exadebat vsque ad sanguinem vberim fufum. Iam se totum cilicio e fetis contexto vestiebat, iam cingebat aculeo crebro armatis catenulis, iam crucem cuspidibus asperam, iam radulam (quali caseum radunt coei) corpori adstringebat. Calceis quoque iniiciebat varia quae plantas vexarent. Ostensus fertur cuidam ab Angelo in cubiculo chartas & libellos distribuens, ac viuos quosdam radios spargens in pectora vartorum; quod erat symbolum vtilitatum ex eius libellis ad legentes manantium. Eius adhuc viuentis rosario sanctimonialis plagam sanata ferunt, Anima Patris e Societate cuius-

dam dicitur e Purgatorio (in quo vehementer cruciatur ob charitatem zeli obtentu oblasam) illi apparuisse, & dixisse; se ab eo auxilium flagitare, idque sibi a Deo concessum Virgine DEIPARA impetrante. Quendam Angelus ad illum misit, vt ab illo, quaedam ab Angelo dicta obscurius, sibi peteret explicari. Etiam a Beatissima Virgine missum ad illum aiunt non vnum. In doloribus suis aiebat se thesauros admirabiles reperisse. Quotannis bis per dies 15. ad Exercitia secedebat: alias quoque septem horis orationi datis quotidie, Superiorum permisso. Post mortem etiam admiranda quaedam illo patrauit Deus, quae eius vita narrabit. Dixi de illo quaedam etiam in Annalibus MARIANIS Societatis LESV. Moriens vultu iucundo post altum silentium; Quam dulcis, inquit, res est mori! Ea quam viuens secum semper gestare solebat S. Michaelis imagine cordi cuiusdam agrotantis admora fama est dolores acerrimos illic discussos: ipsum quoque cuidam post mortem adesse visunt, brachio eius gladioque arrepto prohibuisse, ne se interimeret; monuisse, vt daemoris insidias caueret; periturum fuisse nisi DEIPARA ab eo religiosius culta illum periculo exemisset: quare iret, ac peccata cum reliqua tum etiam hoc, dolenter confessione sancta elueret; DEIPARAM vero colere pergeret longe quam hactenus vnquam impensius. Prafixa est Parthenicis eius operibus in folio illius effigies, cum illustri epigrapha.

B. V. Angelus. Patientia. Mors. S. Michaeli. B. V.

VIII. DIE APRILIS.

P. MAVRITIVS
VINNAS.

Hispanus
8. April. Cæ-
saraugustæ.
1558.

Charitas.
n. 49.
Mors.

Mors.

Mansæ natus matre piâ, & Ignatio Patri nostro ibi eximiâ pietate addictâ. In Societate Operarius per insignis maximè circa moribundos, & circa spiritualia exercitia enucleanda fuit. Primus in Collegio Cæsaraugustano migravit è vita; cuius Corpus, vt ait Societatis Historia, vnâ cum vestimentis illibatum post biennium, nec quicquam graue olens, nec vllâ violarum tæbe repertum est. Addunt Aragoniæ Proinciæ litteræ; illius cadauer cum sacrificiali veste deberet indui more confueto, & eleuaretur, in pedibus constitisse non minus quàm si viueret, non sine admiratione spectantium.

P. THOMAS
ZDELARICHIVS.

Croata
Vilnæ. 8.
April. 1572.
ætat. 40.
Soc. 18.

n. 200.

Obid.

Hunc Societatis historia veterem Athletam, ingès Vilnensis Collegij columnen vocat, & de illo hæc addit. 6. idus Aprilis sanctè obdormiuit in Domino, dum tertid ea verba reperit. Domine Iesu, suscipe spiritum meum. Egerat vitæ circiter quadraginta annos, octodecim Societatis, omnium testimonio, ac nominatim Vaiseuitij, pietate præcellens, exempli probatissimi, filius obedientiæ, consolatio, & requies Superiorû: aded semper ad omnia, & paratum à voluntate, & structum à facultate reperiebant. Bonus idem sacro suggestui, bonus Tribunali pœnitentiæ, bonus clauo etiam Religioso. Multis verò, & modis, &

annis laudatus in Scholis, dum Latinas litteras, dum Græcas, dum Philosophiam in Austria profiteretur. Ex nostratibus linguis, Germanicam non ignorans, Vngaricam tenens, callens Illyricam, vt ortus in Zagrabienſi Diœcesi Drauum inter, ac Sauum.

P. LEON-
RIQUEZ.

Egregio sanguine, virtute vsque ad Eminentissimæ virtutis famam laudatus. Gauderat se rideri, quod esset pusillo corpore. Quendam cum iurantem audisset, positus humi genibus rogabat, ne id faceret, sed ille monitorem humi deiectam, & verbis, & pugnis, & calcibus malè affectit. At incredibili brachij dolore dicitur mox correptus, culpam agnouisse, ac Leone orante illicò planè conualuisse. Fama etiam fuit, dæmonem sua sibi habere iussisse, cum quo Nouitium clam colloqui deprehenderat, & quem vidisse quoque dicebatur sub cuiuspiam forma respondentem. Magna illi contra Dæmones vis fuit. Quidam properanter ad laqueum properabat, vitam sibi noctu erepturus. Huic Sacerdos paruulus in Ponte apparuit, illum à facinore absterruit, & Patrem Leonem adire iussit. Paruit desperatus ille; & Patre Leone accito, eundem fuisse qui sibi noctu apparuisset, agnouit, vitâ in meliorem penitus commutatâ. Henrico etiam infanti Cardinali ægro, & vigili, anno 1556. noctu apparuit; dolores cessaturos prædixit, consignauit, morbum repentè fugauit; idcirco Henricus Leonem sibi in

Lucitanus
Vlyssiponæ.
8. April.
1589.

Zelus.

Oratio.

Apparet
vixente.

Con-

Calamitates.
Euch.

Confessarium acciuit, & Societatem deinceps impensè amavit. Coram Sanctissimo Sacramento, pro auertendis calamitatibus oranti vox ex hostia allapsa est; Nequaquam, nequaquam! dimitte me, dimitte; nam castigabo, castigabo. Præclara illius obedientiæ, humilitatis, & aliarum Virtutum decora recenset eius vita in annum 1589.

Vra Dei.

Christo, illique non vno, sed pluribus animis seruiret, quem habiturus est æternum generis propagatorem in Cælo.

P. DOMINICVS
PIERIVS.

P. ANTONIVS
SARDUS.

Huius viri modestia singularis, in precibus assiduitas, religiosus ac suavis candor illi apud externos opinionem sanctimoniam fecit. Vnde passim *Boni Patris* nomine appellebatur. Nullam legum nostrarum læsit: paratus fuit semper obedenter annuere quicquid agere iuberetur; & promptus agere quicquid à quopiam rogabatur. Si quid contra se dictum audiret, dissimulanter ferebat; cum ipse de omnibus quàm optimè sentiret, ac loqueretur, sibi vni inclemens. Præter alia munia cum diligentia, fortitudinis charitatisque significatione insigni obita, longâ plus quàm quatuor ac triginta annorum in humanioribus disciplinis tradendis patientiâ operam diuinæ gloriæ nauauit, fructu eximio iuuentutis, in omnes eius officij partes studiosissimè intentus, etiam inter acerrimos dolores morborum, quibus identidem illum diuina bonitas exercebat. In delicijs illi erat si quid domi vile, atque abiectum esset in quo se exerceret. Rubricarum & sacrificij diuini & officij tum peritus erat eximie, tum obseruans: neque agebat quicquam quod non omni accuracione perficeret.

Belga Luxemburgi. 8. April. 1557. ætat. 69. Soc. 48.

Charitas

Patientiam

Humilitate

Messanz.
8. April.
1591. alijs 2.
Iul.

Hunc hodie extinctum reperio in M.SS. Cæterum sic de illo annuæ Messanenses. Migravit in Cælum, vti speramus, P. Antonius Sardus senex innato candore animi, atque simplicitate dilectus Deo & hominibus. Illustris erat toto Regno ob insignè peritiam, & quemdâ quasi principatum artis Medicæ. Audiuit à Christo, veni post me, faciam te fieri medicum animorum; quam vocem ita generosè complexus est, vt non modò se suaque animum, corpus, seruos, fortunas omnes; sed vniuersam propè familiam Deo deuouerit, filiam, & vxorem charam in primis adduxit, vt cuperent, & amplecterentur Monasterium Sacrarum Mulierum suo magno ære, maiore labore ædificatum. Ipse rarò exemplo Societatem ingressus, præmissis tribus liberis adolescentibus tantæ Indolis, quantam illorum præclarus exitus Confirmauit. Vt vno facto se multiplex holocaustum offerret

Peccato.
Medicus.

IX. DIE APRILIS.

VINCENTIVS P. HIERONYMVVS
NOVIIVS. GALITIA.Hispanus
Romæ. 9.
April. 1583.

Vicia.

Huius nobilitati par virtus consti-
tuit, sed acerba morte in flore
ipso demessa. Sic de illo litteræ
Domus Probationis Romanæ: Vin-
centius Ducis Terræ nouæ eiusdem-
que Mediolanensis Gubernatoris fi-
lius, Societatis incundæ consilio, simul
ac Romam attigit, vnâ cum Duce
Militarium rerum peritissimo, ac pro-
batissimo, tribusque famulis ad D.
Andream rectâ contendit. Pater Gene-
ralis, ne quid eius Parentem offende-
ret, noluit hominem nisi ab eo pote-
state factâ recipere. Dum responsum
expectatur, Adolefcens apud nos di-
uersans, ex maris, & itineris afflicta-
tione periculosum in morbum incidit.
Vbi Farnesius Cardinalis rescieuit, pro-
ea, quæ illi cum eius Parente necessi-
tudinè intercedit, & quo commodius
curaretur in Palatium suum adduce-
re summâ ope conatus est. Peruicit
tamen Vincentij constantia presertim
Medicorum nixa consilio, ne loco
moueretur. Cardinalis peristromatis
conuestiri cubiculum, eoque suum
lectum deferri iussit, & Peritos Medi-
cos ventitare. Verum cum placita esset
Deo anima illius, raptus est, ne ma-
litia immutaret cor eius. Itaque pau-
cis diebus elatus, in Professorum Do-
mo, tanquam Societatis Nouitius, se-
pulturæ mandatur. Dux autem eius
Pater eodem serè tempore, & de con-
silio, & de obitu filij certior factus,
non modò domesticum vulnus sapien-
ter, moderatèque culit, sed plurimum
etiam Societati debere per litteras
significauit.

Ingenio, Doctrinâ, puritate, reli-
giosæ Disciplinæ studio accurato
præstans, cum oculos caligare sibi ad-
uerteret, à libris ad mancipia instruc-
ta operam transtulit, id quod humi-
litate, patientia, fructuque perma-
gno præstitit. Iam, iam requieturum
à laboribus suis antè mortem cœlesti
Musica recreatum affirmant illi qui
ei animam agenti adfuerunt.

P. GVLIELMVVS
VESTONVS.

Præfuit Missioni Anglicanæ donec
in ærumnosam annorum plurium
custodiam compactus, editâ ibi 4. vo-
torum professione in exilium ciectus
est. Noctes integras aliquando perui-
gilatione sanctâ orando traduxit. Ci-
licijs ferè semper onustus, singulis
noctibus se flagris cœdebat. Ipsi Hære-
tici ad eum Angliâ excedentem spe-
ctandum consuebant; quippe ab ex-
pulsis Dæmonibus famâ notum. Dæ-
mones multifariam insidiosos, & sæpè
sibi spectatos vicit oratione, sacrâ le-
ctione, assiduo corporis cruciatu. In
diutino carcere oranti, ac suas ærum-
nas proponenti visum est filium è cælo
instar lucidi radij porrigi cum hac vo-
ce: *Hoc ego te filo suspensum habeo è pro-
uidentiâ meâ: tecum sum ego; nec te dese-
ram.* Inde illi admirabilis in Deum fi-
ducia. Post sacrificium celebratum,
horam integram de genibus ducebat
in silentio sancto absconditus; aliàs
quoque

9. April. Sr-
culus, Me-
sanx 1912,
æcat. 64,
Soc. 49.

Mori.

Anglus Val-
lisolet. 9.
April. 1619
æcat. 63
Soc. 39.

Mortific.

Oratio.

Providentiâ
Dei.Fiducia in
Provid.Sacrum
Silentium.

quoque silentij aded̄ fidelis custos, vt queretur. At de illo enucleatè plura in vita ad annum 1615.

X. DIE APRILIS.

MAGISTER IOANNES
BAPT. TVBALLINVS.

10. April.
Italus Pa-
normi 1559.

Patientia.

Aggr.

Anglus Val-
isolei, 9.
April. 1615.
rat. 63.
Soc. 39.

Mortific.

Oratio.

Leſio.

Providentia
Dei.

Fiducia in
Promis.

Sacrum
Silentium.

Præclaris naturæ donis, & virtute illustri conspicuus; ac patientiæ potissimum admirabilitate laudatur. Nostram iuuentutem humanioribus disciplinis imbuebat, & magnam expectationem de se concitabat. Cum paralyſi correptus, septem, vel vt alij perhibent vndecim, annorum spatio nervis dissolutis ita iacuit, vt cadaveris instar esset, nec se mouere posset, dolorum plenus. Nunquam vllum intoleranter illas ærumnas ferentis animi signum dedit, nunquam, quicquam quo recrearetur petijt, etiam à superioribus enixè inuitatus. Lætitia in eius vultu, ac verbis hilarè gratias Deo agentibus tantâ, vt non nisi ab inhabitante spiritu sancto eam proficisci, dixerint omnes; disertèque affirmarint, in eius facie quasi faciem Angeli explendescere. Dicebant alij, nullum animo aded̄ perturbato ad illum adire, quem stupenda illa patientia, tantoque gaudio cumulata hilaritas non tranquillet; tentationes quoque à nonnullis eo solo aspectu dispulsas. Cæterum tota illius occupatio sine tædio erat cum Deo, & libris pijs, quorum ille pagellas linguâ voluebat, cum manus haberet vsu omni penitus destitutas. Interea verò secundum multitudinem, & longitudinem dolorum, Consolationes Dei lætificabant animam illam tam diu

incommodissimè habitantem. Expirante illo Patrum quidam illi familiaris, tametsi eius migrationis inconscijs, in corde præsens sit, nescio quid iucunditatis planè singularis; quæ vnde manaret ignarus, tandem Tubballini morte intellectâ, ea quid sibi veller, aduertit.

Mort.

P. ANTONIVS
MORGVES.

In huius vitæ moribus egregia religiosè vitæ disciplina, in morte verò prouidentia Diuina eluxit pro solatio morientis. Degebat extra Collegium in Castello natalis soli, & optabat vehementer aliquos de Societate in morte habere præsentem 10. Aprilis diem supremum sibi adesse præsentiscens, obnixè assidueque rogauit Domesticos, apud quos erat, vt è specula prospicerent, (quemadmodum aiunt litteræ Anicenses) num aliquis de Societate aduentaret; quas voces identidem reperebat, donec moribundo renunciatum est apparere procul duos de nostris. Ingresso Patri clarè, maturoque iudicio, summariam totius vitæ confessionem, exorsus est; sacroque, inunctus oleo, eadem horâ piè in Domino, Crucifixum amplexatus, obdormiuit.

Gallus in
Castello S.
Germani. 10
April. 1615.
Soc. 18.

Mort.

P. IOANNES
AVGVSTINVS CON-
FALONERIVS.

Italus Aro-
nz. 10. April
1639.
B. V.

Sabbatum.

Constantia.

Lingua.

Manuscr.

Oratio.

DVo in hoc viro laudant ij, qui cum pernouère: feueram Virtutem, & constantem, flagrantemque in Diuinę Matris cultu accuratorem. Toto quadraginta annorum spatio nullum Sabbati diem intermisit, quo non mediraretur de aliquo argumento è Beatissimę Virginis vita delecto; quę constantia memoriam, laudem, imitationemque meretur. Equa quędam morum bilanx illum in perpetuo sibi que semper simillimo virtutis constantissimę tenore firmabat. Id quod maximoperè semper laudant ij qui sciunt quid sit vera quid fucata, vel caduca virtus. Verborum erat parcus admodum, ita vt ne otiosum quidem verbum, vnquam se ex illo audisse mihi quidam dixerit luculentus & fide dignus testis qui cum illo sat diu habitauit. Iram, ad quam à natura erat propensior, aded frenauit, vt nunquam concitarã voce vel signo vlllo se commotum esse ostenderit, etiam in occasionibus id genus prolapsioni valde obnoxijs. Id etiam perpetuum & quotidianum illi fuit, vt, Nouitiorum more, dimidiam horam postmeridianam orationi maturinę adijceret,

P. IOANNES
DOMINICUS ARESIUS.

Emenso Philosophiæ, & helogięque Etorius curriculo, Coadiutor spiritualis formatus Philippinas obtinuit. Vbi in Cabaliensi vico nauiter procurauit ea quę ad salutem animarum spectant. Mortem ibidem honestissima in causa oppetiit, inter orandum hastã confixus ab Indo quem reprehenderat quodd se certiore minime reddidisset, matrem de vita periclitari, adedque illam suã seu negligentia seu malitiã sine sacramentorum ope de vita migrare fuisset. Percussor Indus solã fugã se necis eius authorem esse prodidit, cum id P. Ioannes, viuus adhuc repertus ab Indis alijs, prodero nunquam voluerit.

P. ISIDORVS
DE SAAVEDRA.

Nobili apud Indos genere natus, fertur dæmonem adspectabilem sibi sæpius & vidisse & vicisse: ante iniram Societatem Sanctos PP. Ignatium & Xauerium non semel spectasse admirabili voluptate animi ad arduam virtutem accens: imò & augustissimam cæli Reginam crebrius in vita conspexisse. Quam assiduo & nūquam segni amore profecutus, eius ope integram ab omni grauiore noxa suę incentię laudem seruauit.

Sardus in
Philippinis.
10. Apr. 1641
ætat. 40.
Soc. 13.

Peruanus
Limæ. 10.
April. 1651.
ætat. 64.
Fertat.
S. P. Ignat.
S. Xauer.

B. V.

XI. DIE APRILIS.

BENEDICTVS GOEZ
COADIVT.

Lusitanus
in India
Orient. 11.
April. 1607.

Hic militarem suam licentiam cum Religiosis moribus commutauit. Societatem anno 1584. ingressus: ad quam hoc viso promotus est. Anno 1583. in Templo coram B. Virginis imagine in genua prouolutus, & vitæ suæ rationes dolenter expendens, petebat à IESV per MARIAM veniam peccatorum. Tum paruulus (vt ferunt) in DEIPARÆ sinu puer, quasi mater pro Benedicto iam veniam impetrasset, in lacteas lacrymas abundè solui est visus: quibus ara subiecta immaduit; ijs, qui spectaculo interfuere, strophiola liquore illo mirabili certatim, & cum admiratione imbuentibus; Benedicto verò se in Societatem IESV dante: in qua per Mogorenses, & aliàs Orientis Indiæ Missiones magno animarum studio, & religiosæ vitæ innocentia vixit.

In E.V. sinu
IESVS flet.

Confess.

P. EMMANVEL
DE BARROS.

Lusitanus
in viridi
Promontorio
11. April. 1611

Huic in viridi Indiæ Orientalis Promontorio laborantem insignis admirandæ virtutis fama ore omnium celebravit. Eius precibus (verba sunt annuarum inde missarum.) Eius Ieiunij exactum narrant à femina Dæmonem Inquilinum, qui eam multis annis insederit; eum, cum se colligeret ad exitum obfirmatus, negaretque è veteri deiiciendum possessione, Patrem eatenus restitutum vrisse, vt discessum tandem promitteret, quocumque signo iuberetur. Agebantur

Mortif.

hæc in loco, qui distat ab Altari passus ferè triginta. lucentes igitur in eo cereos iubebatur extinguere. Iussum factum; tam longè absentes extinguit vno Spiritu fœmina concitior, & domesticum simul expuit Dæmonem. Idem Pater strumosum puerum, cui omnia alia remedia frustra adhibebantur, post preces, oleo ante Sacram Eucharistiam pensili illitum restituisse sanitati fama memorat. Vallem ipsam crebris frequentem prædijs mali Lemures infestauerant; terribilibus modis insaltantes: suppetias ierant Sacerdotes alij, nullo euentu. Accitus P. Emmànuel, Domo obit, piacularem spargit rorem, repetensque salutare IESV nomen, vallem omnem lustrat; quibus armis infestam Lemurum Turbam, ex loco penitus proseripit, & fugauit.

Euchar.

P. DIDACVS
SOTUS.

VT animæ magis promptas Domine nostræ operas reperirent, ac vt ne quid ipse sibi laxamenti quæreret, votò concepto promisit se nunquam exiturum, nisi expressâ Superiorum id imperantium voluntate coactum. Flagris in se quotidie semel seuerè animaduertere non contentus, secundò id, & nonnunquam tertio repetiuit. Cilicijs assiduis corpus, etiam in senio, ita vexabat, vt cum non nisi octo iam horis à morte abesset, sit repertus duobus ferreis cilicijs adedè arcte adstrictus, vt ea frangi necesse fuerit, quò ab illis expediri posset capulo tam vicinus.

Hispanus
Murciz. 11.
April. 1627
ætat. 69.
Soc. 51.

Zelus

Mortif.

Mors

P. STANISLAVS
GAURONSKI.

Polonus
Posnaniæ. 11
April. 1610.
117.

Superior.

Vocatus

ILLUSTRI domo licet natus, tamen cum Romam ad Theologiam mitteretur aiunt cum toto itinere (cum id citra scandalum licuit) aurigam egressisse. Beato Aloysio cõtubernali familiariter utebatur & imitabatur virtutem, quam coram spectabat. In rectione, sua commoda exosus, vltima omnia eligebat; cibo paruo; sæpè nullo, lectulo duro, vestibus attritis contentus. Post acceptum diuinum viaticum cum lachrymis gratias egit. Pro beneficio Vocationis. Anno deinde 1622. eius cadaver iuuentum penitus incorruptum, colore albo succo recenti quin & sanguine è presso labio, & auriculâ dextrâ expresso; sarcophago, ac vestibus plane absumptis. Auxit admiratione corporis illius constitutio succi, & carnis plena; locus ipse humidus à vicino fluuio, qui in veure exundat. Rem, & nostri, & 4. Medici explorauere. Neque id alienum est, vt credatur in homine in quo singularis planè cum Deo coniunctio, ac alia solidæ virtutes præcesere.

P. ANTONIVS
RVIZ DE MONTTOYA.

Hispanus
Peruanus)
Lima. 11.
April. 1652.
8. V.
Corona.
Mors.

CUM esset paruulus nouem annos natus, quotidie coronam DEIPARÆ attentè recitabat cum lachrymis; & nudatum tenerum pectus lapide verberans, conabatur actum diuini am oris elicere. Ipse sibi texuit funem cilicinum quo se cingebat cum adesset spectaculis. Postea tamen abijt effrænis in via cordis sui procax, libertatis & gloriæ cupidus, licenter effusus ad

infantias fallas, & à Sacramentorũ vsu omni per triennium alienus, modicâ tantum scintillâ pietatis retentâ, vt sacrificio missæ quotidie interesset, ac DEIPARÆ rosarium recitaret. Ab hæc effrænatione post uultra capitis pericula iam redire incipientem ad cor, & in Deiparæ sacello, eiusdem coronæ, seu rosario recitando intentum, ac veniam petentem quod rosarij domi oblitus pensum illud è digitis persolueret, dicitur imago Deiparæ ex altari allocuta in hæc verba: *Desino esse sollicitus: ego breuis dabo tibi rosarium.* Mox incredibili tam perditæ suæ vitæ odio, ac nouo erga Dei Matrem amore flagrans, ad P. Gonsaluum Suarez Societatis Iesv Sacerdotem (qui Antonium pijs colloquijs ad frugem reducere nitēbatur) adijt. Is conspecto Antonio, dixit; sibi eo die datum elegans rosarium: & illud ei dans monuit, vt conaretur Deiparæ esse valdè addictus; Antonio incundè attonito, ac expletam dati à Deipara promissi fidem non sinè vtriusque admiratione narrante. Cum inter seueriora, & molliora vitæ consilia medius fluctuaret, dæmonem deformem valdè, sed & Angelum suum formâ celesti spectabilem sibi videre ac ab eo defendi est visus, & ad religiosæ vitæ amorem exarsit. Cum per octo dies pijs S. Ignacij commentationibus animum exerceret, ac instar pumicis aridus marcesceret, nil tamen omitteret; quarto demum die visus sibi est videre magnam vim populi, ab Angelis, & à quibusdam de Societate Patribus defensi, contra damones populo illi ad infernum rapiendo intentos. Inde illum admirabile desiderium subijt Paraquariæ adeundæ. Mox ad Christi in excelsis throno sedentis latus, & ad fugendum ex aperto illius vulnere delicias celestes sibi admitti visus est, conspectis de Societate Patribus in veste vnde-
quaque

B.V.

Rosarium.

Pia colleg.

Angelus.

Tentatio.

Excursio.

Mors.

B.V.

quaque pellucidâ, symbolo eius candoris quo rationem conscientiae suae reddunt ijs à quibus gubernatur. Quare tum illi in pretio ac amore esse coepit haecenus parum amata Societas: cui nomen dare ut posset, Grammaticae studijs animum tanto conatu applicuit, ut per menses undecim ad Rhetoricæ usque classẽ euaserit.

Anno 1606 die Presentationis Beatissimæ Mariæ ad Societatem admittus, in Dei matris manibus deposuit omnia ea quæ per omnem vitam erat acturus; ut illa satisfactionem, quam vocamus, omnem pro animabus purgatorij applicaret. In Nouitiatu, Regiæ Seraphinorum opem ardentissimè implorabat, ut per eam pro antea vitæ licentia veniam, & amorem erga illam ac reuerentiam perpetuam obtineret. Hic se aiebat eius præsentiam pensasse, ac se illi suum cor porrexisse, quod illa benignè acceptum sui cordis loco reposuerit, ac suum vicissim clienti suo donauerit; Antonio tunc delicijs pleno, & promittente, se iam nihil eorum quæ Deo non placeant amaturum, de viribus totis laboraturum ut etiam ab alijs toto corde amaretur. Sæpè dixit suis Superioribus; multa se à liberali Dei ac Dei Matris manu accipere, velut in præmium eius conatus quo se vincere ac affligere conitebatur omni occasione oblata.

Anno 1607. Nouendiali pietatis exercitio eam in rem instituto, petijt à B. Virgine Paraquariæ missionem: & videre sibi visus est Deiparam inter S. P. Ignatium atque Xauerium mediam, ac dicentem; fore ut eò mitteretur.

Monitus pro Paraquaria adeunda, exercitijs aëtericis animum excoluit. In quibus quinto die hæc illi species oblata est. Patebat iter arduum, & asperum: ac in illo viscebatur Deipara

splendoribus gloriosa, quasi pulcherrimæ cuiusdam portæ custos, ad quam ubi per arduum illud iter appulit Antonius, à Deipara peramanter acceptus, ac inuitatus ut ingrederetur, posteaquam ingressus est, vidit hortum peregrinis & nunquam visis floribus mirabilem, cuius intima penetralia, Deiparæ hortatu ingressus, Christum istic videre sibi est visus in horti centro stātem, ac lateris sui vulnus manu regentem: a quo accitus, ad osculum sacri vulneris procubuit, à Christo illi admotus, eiusdemque amplexu recreatus. Videbatur sibi eò magis strire qui plus inde bibebat: & videre flores omnes aureos aut argenteos, distinctos lapidibus pretiosis, ac odore ractuque longè suauissimo. Quicquid deliciarum hoc fuerit, certè Antonio inde ingens quoddam lumen increuit, in quo & suam exilitatem & diuinæ Maiestatis granditatem vidit; ac voluntate inflammata exarsit ut per omnem vitam tali Domino, ac Domine quantā posset contentione seruiret.

Iam votis religiosis obstrictus cum aliquando desideraret scire *quomodo possit Deo valde placere*, aiebat se diuinitus monitum ut vigil esset in omni religiosarum legum accuratione; in parendi studio; ac in Dei ubique præsentis memoria retinenda. Diebus festis examinabat se, quomodo in amore Dei proficeret: ad cuius compendium eā industriā utebatur, ut se amore Dei gereret erga omnes instar mancipij.

Sæpè Deiparam sibi vel præsentem adesse, vel audire loquentem est visus. Ut cum coronam quotidie pro constantia in vocatione recitaret, monitus est, fore ut in ea constans moretetur: eadem Virgo Mater ei adfuit se pro primo sacrificio præparati, nec discessit nisi sacrificio ad finem deducto,

Bb 3. P. Mar.

B. V.

Rosarium.

Pia colloq.

Angelus.

Tentatio.

Exercitium.

Martyr.

B. V.

Regula.

Humilitas.

Vocatio.

P. Martium Xaverium, S. Xaverij nepotem morti proximum amicè rogauerat vt in cælo sui procuratoris munere fungeretur; ac suo nomine factâ Regina cæli reuerentiâ peteret ab illa pro suo Antonio teneram erga cultum Deiparæ voluntatem atque amorem. Cùm deinde pro illo mortuo diuinis operaretur, visus sibi est cælestis curiæ delicijs interesse, ac eiusdem lumine vnde quaque perfundi. Inde illi tenerior quædam erga Deiparam propensio, cælestium rerum æstimatio, & humanarum contemptio maior increuit. Edoctus tunc est in illo lumine; ad consequendum eum quem oprabat amorem erga Deiparam, necessarium esse sui examen sollicitum, & particulare ad extirpandos leues quosdam neuos, siue prolapsiones; quia quæ speculum perfectionis fuit, vult suos amicos esse perfectos: deinde eidem frequenter ad Deum recurrendum per orationes quas iaculatorias appellamus: denique quotidianam aliquam sui afflictationem ac victoriam de seipso, amore Virginis, referendam. Tum ille sibi persuasit hæc omnia sibi à suo Xaverio impetrata: de quo postea inter semidormiendum auditam sibi de magnâ luce hanc vocem dixit: Hic quiescit Martinus Xauier: hic recipit gloriosum præmium laborum: cum illo quiescent qui cum illo laborarunt.

Vt se Dei Matris mancipium testaretur, cinxit se catenâ ferreis aculeis asperâ quam per omnem vitam retinuit quoad licuit per morbum, & obedientiam id ei postea prohibentem. Ordinario Sacerdotum penso, Deiparæ officium adiungebat quotidie; rosarium verò vnâ cum populo recitabat. Sabbato ad imprimendum Indis cultum Deiparæ, adhibitis etiam modis musicis manè sacrum de illa canebat, vesperi Litanias.

Cùm per 40. dies asceticæ exercitiorum spiritualiū solitudini se dedisset post longa ieiunia, flagella, cilicia pernoctans crebrè in oratione perebat sibi à Deo per Dei Matrem impetrari amorem Dei, doceri quæ ab illa quomodo Deum amare deberet amplius semper & amplius totis viribus cordis sui. Aiebat, se auditum à Regina cæli: ac oranti sibi coram Dei Matris imagine conspectum Spiritum sanctum in specie columbæ aureæ quæ super illius petus confederit, & cor suauissimè vellicarit, ac illud amore diuino tenerè inflammavit. Neque aliud quidquam se tunc facere potuisse, nisi Deum diligere, dolore quoque amabili sibi inde relicto in omnem vitam Cantabat diuinas misericordias velut ebrius à torrente amoris, & libellum ad mirabilem conscripsit, quem sic inscripsit: *Ars breuissima ad eliciendum ignem amoris Dei in oratione.*

Cùm inter sacrificandum desideraret vnâ cum sacrificio cor suum Dei Matri offerre, & per illam Deo, S. Michael illud Beatissimæ Virginis Matri dedit, vt illa illud æterno Patri offerret. Totum meum desiderium, ait, erat obtinere purum amorem erga pulcherrimam, piissimam, purissimam Seraphinorum Regina, non pro me solum, sed etiam pro toto mundo: vt omnia omnium corda se sentiant vulnerata castissimo illius amore, vt tunc meum sentiebat. Inter gratias agendū, Amabam, inquit, & amabar. Aliàs manè nunc sibi visus est videre DEIPARAM in ætate florida. Putabat se tunc illius anima esse in medio rosarum ac florum variorum, cùm illam repente penetravit radius quidam accensus, in cuius medio erat cor splendidum & ardēs in manibus diuinæ huius Dominæ, sagittis duabus confixum, Ibi se in altiore Dei, & assistentis custodis Angeli noticiam peruenisse. Aliàs manè

B. V.

B. V.

Mortif.

S. Michael
B. V.

Amor.

manè inter orandum sentiebat sibi cor eleuari, ac videre velut in cælo empyreo IESVM & MARIAM. Infatiabile erat in eo desiderium *proficiendi semper in amore Dei plus & plus*, corde præ desiderio palpitante, ac velut esuriente, fame dulcissimâ. Alio die in sacro videbatur sibi ab Angelis circumdari coram Deipara, & ad hanc à corde suo sagittas vibrari. Aiebat: sicut diues dum aliquid molestiæ sentit; pro leuamento domi cistas thesaurorum plenas contempletur, & mœrorem abstergit: sic & se inter ardua memorem fuisse Dei, ac Matris Dei, & delectatum fuisse. Certè aliquando in Hispania ager cum opem Deiparæ imploraret, illam vnâ cum S. P. Ignatio sibi adstantem à se visam, & se à febris conualuisse affirmavit. Suadebat vt qui *diuino amore* flagrare vellet, opem Deiparæ ac S. Mariæ Magdalena posceret. Eadem de causa colebat etiam impensè S. Tereciam: & videre sibi aliquando visus est Deiparam cum Angelis, S. Mariâ Magdalena hinc, inde verò S. Tereciâ Deiparæ latus claudentibus. Adfuisse ait & Christum scaturientibus per eius pedum vulnera sanguinis viuui riuis, qui aiebat, eum affecuturum id quod flagitabat. Inde illi felices æstus amoris excelsi, & humilitatis profundæ; didicitque diuinitus ea omnia sibi per Deiparam obtigisse. Anno 1620. 5. & 6. Febr. cum in matutina meditatione expenderet, quantum *in perfectissimo erga Deum amore profecisset*; sensit se accendi: & videre sibi visus est columbam niueam expensis alis aureos radios de se spargentem: quæ postea super illius caput quieuerit; ipso lætitiâ tantâ perfuso vt ea ipsi visa fuerit (quemadmodum latine ipse scribit) *quasi voluptas Angelorum*. Inde ad cor volare est visa: & tum datum esse signum ad finem horæ

meditationis quam stupebat tam citò effluxisse.

Cum in recitandis, pro more, sanctorum omnium litanij totum se infra omnes humilitate profundâ demitteret, vocem ad se perlatam percipit, quæ aiebat: Antoni, ego elegi te, vt animas istas illumines.

Cum *amorem diuinum* in concione quadam suis conatus fuisset imprimere ardore insigni, & inde domum redire, in cubiculo Deum oraret, vt in ijs qui eum audierant magnum diuini sui amoris ignem incenderet; visus sibi est videre Christum, & se sacro eius lateris vulneri os admouere, ac inde guttas legere; vt paruuli guttulas lactis sugunt.

Cum ad gentiles Indos conuertendos vndequaue excurreret, plurimosque ad Christum perduceret, idola in foro palam combureret, essetque Pater omnium ac Magister, plurimum laborum & ærumnarum tulit; ab iniquis etiam permulta perpassus. At quicquid calumniarum, & calamitatum pateretur, Deipara illum suavissimè solabatur.

S. Michaelem fecit præsidem cordis sui ac suorum sensuum. Vnde quicquid ageret, illi, & per illum Deo ac Dei Matri offerebat. Inter vespendum, semper aliquid mittebat IESV, & MARIÆ per Angelum suum custodem.

Orans in horto aliquando visus est ore accenso, fixis in cælum oculis, à terra sublimis. Ægrum, & ob febriles æstus reliquâ pedis parte non rectum, inuisit ac præsentem S. P. Ignatio benigne commendauit Christus, vt ille lux militiæ socium solaretur. At Ignatius Ægrum digito monstrans, Domine, aiebat, istene est de tua Societate? Mox Antonium acriter omni legem legis coarguit quòd pede non satis recto decumberet. Madritum ad Regem

Litania.

Amor Dei.

S. Michael.

Mortif. Mens.

Oratio.

Regula. S. P. Ignat.

Amor Dei.

Michael. V.

gem è Regno Peruano proficisci iussus, à Rege Catholico multa feliciter impetrauit contra eos qui Indos vexabant, & eorum saluti impedimento erant.

Oratio.

Limæ obseruauère domestici illum à noctis medio vsque ad matutinum tempus per sex horas orasse. Dixit Confessario suo quòd putaret se tempus illud perdidisse, si cyathum aquæ biberet, aut aliquid sumeret *sine actu amoris Dei*. Vnde dicebatur, omnes etiam eas quæ indifferentes vocantur actiones, ad excellam diuini amoris sphaeram reducere consueuissent. Per annos aliquot illà iaculatoria oratione utebatur: *Nom mea, sed tua voluntas fiat*.

Sæpè illum ad orationem Angelus custos excitauit: animæ è Purgatorio auxilium ab eo petière: Limæ à sanctissimo Sacramento radios ad suum pectus venientes, & vicissim alios à suo pectore erumpentes in sanctissimum Sacramentum ire vidit. Cum vehementer doleret audiens SS. Eucharistiæ Sacramentum ab hæreticis contemptum, & indignis modis tractatum, Christus illi faciem suam instar octedecim annos nati adolescentis ostendit venustate ac splendore pulcherrimam.

Euchar.

Secreta.

Cum in quapiam Prouincia calumnias pateretur Societas, Antonius pro ea orans, videre sibi visus est illam Prouinciam velut in corde Dei. Et Præpositum Prouincialem solatus est,

tranquillitate ex vero prædictâ, Nam breui illi qui Societatem accusarant, facti vtrò sunt se esse mentitos: & vnus eorum dixit se triginta sex fictis chirographis Societati maculam aspergere fuisse conatum.

Aliunt illum per octo exercitiorum dies aliquando nil cibi admisisse, præter SS. Eucharistiæ Sacramentum. Nam tamen per eos dies duos panes in cubiculo, veluti pro annonâ habuerit, vt ijs vesceretur, si se vmbus destitui persentisceret; tamen post exercitia integros illos reddebat ita vt acceperat.

Eucharist.

Ieiun.

Infestos sibi demones dissipauit pronunciatis IESV, & MARIE nominibus, & oratione *sub tuum præsidium*. &c.

Iaculat.

Aliquando Cherubinus vnus, aliàs Angelus custos, semel duo Angeli, ei conspecti sunt.

Vocati.

Cum Limæ diem extremum obiit illicò religiosus quidam Ordinis Depara de mercede, ac alia quædam religiosa persona, dixere se vidisse quòd cum gloria in cælum abiit. Prorex Peruanus, cum consilio Regio eum sepulchro suis humeris intulere. De illius chirographo erga ægros benefico, & alijs multis quæ admirabilitatem habent, multa scribit Doctor Ioannes Franc. Xarque in eius vita Cæsaraugustæ anno 1662. cum approbatione maiorum Hispanicè in lucem data.

Mort.

B.V.

XII. DIE APRILIS.

INNOCENTIVS
FONTANA SCHOL.

Italus Ro.
mæ. 12. Apr.
1777.

In Pso Parasceues die, quo olim Religionem se initurum vouerat, excessit in Collegio Romano Innocentius nuper tyro magnis clarus victorijs inter prælia domesticorum nobilium, quæ latè describit anno 1577. Societatis Historia, cuius verbis liber adscribere id quod per morientem in seminario Ioannem Baptistam adolescentem à Beatissima Virgine impetrauit. Repentè Ioannes Baptistam insolitam in lætitiâ os explicans, Sanctissima, inquit Virgo hic adest præsens. Innocentius ad eam vocem, lætitiâ, & veneratione plenus, nihil disertè explicans, sed in Societate per illam impetranda fixam habens curam; Quando inquit, adest Mater Sanctissima, bonam mihi, & adiutricem precare, & Ioannes Baptistam: clementissima, inquit, Mater hoc ait; te id quod optas assecuturum. Hæc, & plura ibi. Et verò assecutus est quæ Virgo promiserat.

Vocatio

B. V.

P. P E T R V S
DE ANASCO.

Hispanus
in Peru 12.
April. 1603.
ætat. 15.
Soc. 13.

Hic ægro vt ferunt, & ego id refero in Annalibus MARIANIS, Dei Mater, enixè vocata cum paruulo in sinu IESV adfuit, solata est, valedudini pristinæ reddendum promisit, & Societati sui filij nomen dare iussit. Multa de illo habent annuæ anni 1605. è quibus excerpo ea, quæ sunt ex ipsius P. Petri chirographo propria illius manu conscripta: dum;

inquit, in pueritia mea irati ob defectus aliquos in me parentes mei animaduertere volebant, accurrebam statim ad sanctissimam Virginem, iratosque parentum animos mitiores redditos inueniebam: idque ipsum quamdiu litterarium frequentavi ludum expertus sum, hoc manè ab amantissima parente in templo ipsius, singulis quibusque diebus ante ingressum ad Scholas petens auxilium; sabbatisque in eiusdem honorem, & reuerentiam ieiunans; mox verò, ac in horum aliquo deficiebam, aduersi etiam aliquid eo die procul dubio experiebar.

B. V.

Sabb.

Sequitur ibidè: singulis sabbati diebus præcipuum aliquod à Deo optimo beneficiū, ob deprecationem eiusdem sanctissimæ Matris accepi. Hæc me ad Societatem adduxit, in eademque conseruauit: vbi quæ ipsius causâ senserim, quoniam verbis explicare non possum silentio prætereo. Confessario dixit, quoties singularis illius beneficij recordabatur, quod ægrotans à sanctissima Virgine accepit (recordatur verò frequentissimè) toties eandem pulcherrimam, suauitatis, amoris, humanitatisque plenissimam mentis oculis intueri, sicut primò eandem corporeis viderat; animumque tum suum dulcedine quadam consolationeque celesti plenum relinqui. Atque ira in libello illo huius rei (quod conijci potest) mentionem faciens: Iuuenis, ait, in periculosissimum morbum incidi, in quo illud mihi accidit, quod gloriosus Deus, atque egomet scimus atque in grati animi signum firmiter cum diuina gratia constituo pro huiusmodi beneficio singulis sextis ferijs me diuerberare, sacrum item,

Feria 6.

C c coronam,

coronam, & quicquid ijs diebus boni egero in gratiarum actionem offerre.

Præclarissimum quoddam semper extitit omnium exemplar; sed trium præsertim ut ipse in eodem libello testatur, studiosissimus fuit; tria hæc, inquit, toto vitæ tempore mihi in primis spectanda sunt. Primum obedientia, præ cuius executione oratio mihi ipsa, corona, sacrum, quies, & somnus omittenda sunt. Secundū verò, est oratio in qua quæcumq; mihi temporis intervalla supersint insumēda sunt. Tertium est mei ipsius annihilatio, & contemptus, quò omnes exercitationes, & cogitationes meæ simul cum rigida corporis castigatione dirigenda sunt. Quæ omnia præstitit opere multo perfectius, quàm scripta reliquit, uti ex permultis exemplis quæ scribi possent conijcitur.

Amkatio.

In hoc ipso libello Catalogum reliquit rerum atque virtutum, quas, ut præcipuas in Patribus Fratibusque quibuscumque frequentius agebat observarat, quod quidem licet ad audiendum iucundum, ad narrandum tamen quia longius æquo est, nec non quia multa ex eo ad viuentes adhuc spectant, prætermittam. Duo tantummodo in aliorum exemplar inseram de ijs, qui vitæ iam functi sunt. Agens igitur de Patre Illefonso de Barzana, Pater, inquit, Barzana, quem veluti Parentem amantissimum à Deo mihi exhibitum summo prosequor amore, habet eximias virtutes, ac dona cœlestia, quæ à Deo accepit. Viget in ipso maximum ferventissimumque æternæ animorum salutis studium, vera, & ardentissima quædam charitas, summa animi submissio, parvuli que cuiusdam candor singularis. Diu, noctuque in laboribus est assiduus, aliaque id genus multa, quorum ipse mihi conscius sum. Iterum ibidem: Limam accessi, oculos statim in Ioannem

Atienza Collegii Rectorem, coniecici quem, ut virum integerrimum considero, ut religiosissimum, ut humillimum, ut affabilem, ut eruditissimum, ut prudentissimum vigilantissimumque, & quod mihi in ipso maximum quid videretur, integritas quædam animi est, æquitasque singularis, quæ omni illum tempore omnique occasione affectum inuenias. Atque in hunc ferè modum egregia aliorum repetit dona, atque virtutes; subditque ad extremum: hi mihi omnes exemplo sunt, quorum dum recorder, mei maximè pudet. Tu, Domine, qui (quæ tua bonitas est, ac munificentia singularis) dona ista tua, cœlestesque divitias tantà liberalitate disperseris, efficias deprecor, Pater amantissime, ut reliquiarum saltem, quæ hisce tuis fidelissimis fernis superstant, particeps fiam, Amen, Amen.

P. BRUNVS BRV-
NVS A S. CRUCE.

IN Romano Seminario severæ in se-
Iplum virtutis exemplar fuit Brunus*,
cùm se tertio quot hebdomadis cingulo
scorteo verberaret, catenulis ferreis
cingeret, ter in hebdomada ieiunaret,
accuratè ad omne punctum legum
Seminario præscriptarum sese compo-
neret; ingenio, musicæ peritiâ, piâ mo-
rum facilitate amabilis. Ad Societa-
tem in vigilia B. V. Assumptæ admis-
sus, se ad arduas missiones quotidianâ
sui flagellatione, duro lecto, fame ac
siti exercebat. In Seminario Romano
à prima die quâ S. Catharinæ Christo
parvulo in B. V. sinu sedenti desponsa-
ræ imaginem vidit puer. illam quori-
die manè ac vesperi salutavit. Adfuit
illi postea in Æthiopia cum Iesu par-
vulo Virgo Dei Mater, cùm fortitudi-
nem peteret contra pericula, & tor-
menta; & inserto illi in digitum cæle-
sti

Italus in
Æthiop. III
April 1640.
ætat 50.
Soc. 35.

Mortific.

B. V.
S. Catharina

Lufta
Midiæ
Soc. 35

stiannulo, festum ei desponsationis, quam in Iesu & Catharina coluerat, celebravit. In Æthiopico itinere, cum diuinis operaretur, totus illi vultus visus luce perfundi. Quindecim inter barbaros fidei Romanæ infestos lethalibus plagis acceptis vixit superstes; id quod infans quidam (hactenus nunquam locutus, & illum neque postea in tormentis à constantia recessurum affirmans) fore prædixerat; quodque Christiani à Deo impensius flagitabant indicto ieiunio patuulis quoque lactentibus. In excelso monte, ubi cum Catholicis alijs oblidebatur, in summâ aquæ penuria, & siti, nudipes SS. Sacramentum in supplicatione circumtulit, ieiunio suis prius indicto. Ita impetrauit ut in monte illo abundè pluerit. Ab Alexandrinis Schismaticis Romanæ fidei perianfens magna perpeffus, & ad mortem damnatus, ipso quo in odium Orthodoxæ fidei suspendi debebat die, P. Ludouico Caldeiræ ad genua supplex adoluitus, enixè petijt funi suo, & sibi benedici: & suspensus, lapidibus est appetitus. Propertius Medicus, Bruni germanus, datas à Bruno ad se ex Æthiopia literas admouit humero, in quo acerbis doloribus vrebatur, à Deo per Brunum sanitatem petens, si verum esset quoddam P. Brunus in Romanæ fidei odium occisus esset. Confestim cessit dolor, nec redijt.

P. LVDOVICVS CALDEIRA.

Lustranus
bid. xtat. 55.
Soc. 39.

Hic Bruni comes fuit in Apostolatu Æthiopico, ac socius ærumnarum. Suspendendo P. Bruno, & eius funi benè precatus, ille quoque post Brunum pari de causa suspensus est; & uterque lapidum imbre impetitus,

pro more Æthiopum Catholicos hac morte damnantium. Schismatici re-
Fidei
pertam Crucifixi quâ Brunus, & Ludouicus vrebantur, effigiem abiecere, idolum Romanæ fidei, ut illi aiunt. Corpora de patibulo deposita custodita sunt per diligentem: postea incertum quò euauerint, cum nec ab hominibus, nec à feris ablata fuisse constaret. Alijs diuinitus ibi actum quidpiam opinatis, malim existimare attentam sagacis cuiuspiam Catholici industriam, pio ingenio, modum aliquem reperisse quo illa clam sublegeret ad priuatam venerationem.

P. CAROLVS PAVLINVS.

Ludouico XIV. Regi Christianissimo à confessionibus ut esset, electus, illum decennem ad diuina firmavit, & diuinæ synaxi illum primum stitit, mirè illi charus. Religiosi S. Crucis vulgo de Britonario Parisijs, ut ad veteris disciplinæ accuratorem flagrantiamque redirent à Societate opem impensè implorauere. Datus illis ad triennium P. Paulinus cum tribus alijs Patribus, & Coadiutoribus duobus, qui præflet nostris, & domesticæ totius Cœnobij disciplinæ, totâ œconomia curâ penes illos relictâ. Quo triennio ita se vniuersæ illorum disciplinæ nostri tamen instituti integritate illasâ, & P. Paulinus & socij accommodauere, ita illos cœlesti exemplo, atque Doctrinis ad calorem pristinum reducere, ut hanc Societatis beneficentiam Patres illi luculento testimonio, & honestissimis laudibus sint profecuti, dicto, & scripto ad Rei memoriam immortaliter confirmandam.

Gallus Parisijs 12.
April. 1655.
ætat. 62.

Infractio.

XIII. DIE APRILIS.

HENRICVS VAN
HONSEN COAD.Belga Tra-
iecti 13.
April. 1615.
ætat. 65.
Soc. 26.
Oratio.
Patientia.

IN culina sæpè sublatis in cælum oculis ac manibus velut in extrahi re-
pertus, nec satis aduertens cum vo-
caretur. Ferè analectis mensæ vesce-
batur. Si tempore concessi Colloquij
alius quàm de diuinis Rebus inferre-
tur sermo, tacebat, vel etiam som-
num simulabat. Quantumuis tar-
dè, aut fessus vesperi decumberet
somnia tamen vltra alios nunquam
produxit. Inter dolores fortitudo il-
lius admirationi fuit; & supremo in
morbo rogatus, ecquid esset, quod
illi solatio esset, respondit: Ipsa hæc
afflictio. Fertur, is qui Henrico fami-
liari consuetudine magis coniunctus
erat Pater, mox ac Henricus animam
edidit pulsari terribè audijisse tabula-
tum; & in suo cubiculo lumen ingens
aspexisse.

Mors illust.

P. ENGELBERTVS
KEILERT.Germanus
Brunsberegæ
33. April.
1622.
ætat. 61.
Soc. 30.

Operarius Animarū saluti studens
foris industriā variā exhortando,
at domi orando seque pro illis acriter
afflictando; maximè pro ijs quos ex-
tremo in agone iuuabat, etiam pe-
stis tempore ad obsequia lue ra-
ctorum expositus. Perhibet de hoc
Epistola Brunsberegensis, Sacerdotem
quemdam externum (cui morienti
supremo in conflictu ille accuratè ad-
stiterat, iuueratque) humatum. iam
nocte intempestā se P. Engelberto
spectandum obtulisse, atque gratias
ei amplissimas retulisse pro impensa

Charitas et
mors morientis

tam fideli opera in extremis: se enim
eius auxilio salutis æternæ portum
feliciter attingisse.

P. DIDACVS
DE TORRES RUBIVS.

Magna itinera, labores magnos
in Peruana Prouincia exantla-
uit: sine culcitra, sine linteis capiebat
somnia, quotidie se verberans &
plerumque vsque ad sanguinem; quo-
tidie cilicio indutus; & bis in hebdo-
moda ieiunans, præter dies, quibus
ieiunium imperat Ecclesia. Nullius
officij, vel ætatis obtentu, illi persua-
deri poterat, vt cubiculo perpurgan-
do, lecto componendo, & alijs vsibus
alienam operam admitteret. Sæpè ro-
gabat Deum, vt se tandem, tandem
aliquando bonum efficeret; cum ipse
id per tot annos nequiquam conare-
tur tantâ virium imbecillitate. Cum
pro more signum daretur ære camp-
ano ad verrendam domum, etiam
extremo in sermo, inter primos ade-
rat; licèt vix iam esset par vel scopis
apertè sustinendis. Hoc faciebat ne id
non ageret, quod omnes faciunt. Men-
te orandi studio, perseveranter qua-
tuor quotidie horas dabat, licèt in illa
diuinis illis, quibus illa oratio non-
nunquam abundat delicijs, minimè
perfundere. Quotidie Peccata con-
fessus accinctus erat semper ad æter-
nitatem: quam adijt morte tam felici,
vt ij, qui aduere omnino putarint illi
mortenti Christum cum DESPARA
Virgine adspectabilem adfuisse.

Hispanus
Chuguiat
in Peruana
13. Apr. 1634
ætat. 92.
Soc. 66.

Mortifico

Humilitas

Oratio.

Confessio

P. FRAN-

P. FRANCISCVS DE LAREDO.

Hispanus
Giennæ. 13.
April 1657
ætat. 30.
Soc.

Patentia.

Fuit hic è prima Hispalensium nobilitate, ac dicendi vi tantus, ut habitus fuerit inter primos ætatis suæ Euangelicos Oratores. Agrè capiebant templa frequentem atque audum auditorem, siue rudes primâ fidei institutione erudiret, siue pro concione alios inflammarer. Fuit etiam in aduersis animo imperterrito semper, ac strenuo ad labores. Præfuit cætui S. Spiritus annis pluribus ad eò laudatè, ut eum sodales parentis loco haberent, & mortuo etiam parentarent. Quare ad panegyricam dictionem in eius exequijs habendam discretum quendam è S. Augustini familia, & maturum ætate, religione, ac virtute oratorem (qui morienti P. Francisco, nullo tunc sociorum fortè præsentè adfuerat, vltimumque ritè à peccatis absoluerat, vrgente præter opinionem vi morbi) inuitauère, quo quidem munere ille magnâ omnium approbatione grauitè & copiosè perfunctus, præclara P. Francisci decora perbellè dilaudauit. Atque hic idem sacer, ac religiosus fideque omni dignus orator, paucis post exequias diebus ad Collegij Rectorem venit, eique per sanctè testatus est, sibi in conclaui suo visum ex interiore cubiculo prodire P. Franciscum de Laredo in ea Societatis veste quâ viuens utebatur, vultu tamen solito amœniore quo velut risum, & quiddam cælestis lætitiæ

cum maiestate ac reuerentia præferebat. Turbatum se primo inexpectati viri aspectu; sed P. Franciscum familiariter, ut amici solent, adduxisse subtelium, sedisse, atque dixisse: bono animo esto (verba sunt epistolæ ita vt ex Hispania per scripta Romam est) ipsissimus ille ego sum quem viuentem amasti, quem iam iam moriturum in confessione sacramentali absoluissti, & quem pro concione tantâ laudum commendatione condecorasti. Tibi de me dicenti Angelus meus custos ad ad gradus pro suggestu ad fuit auditor. Hæc tua in me officia gratissima habeo proijsque gratias impensè tibi habiturus hoc veni, Dei permisso. Scito Societatem Iæs v numini esse maximè in delicijs. Sunt enim ei gratissimæ huius ordinis functiones. Perge porrò sine mora ad P. Rectorem nostri Collegij; & hæc ibi nomine meo dices: Caveant maximè Societatis concionatores, ne verborum phaleras, & amœnos sententiarum flores in concionibus ostentent; sed potius solidis Christianæ disciplinæ argumentis ignaros imbuant, ac terrore minarum incusso, æternis que præmijs præpositis mortales ad æternitatem manu veluti ducant. Ego enim quia in floridiore iuuenta cultoribus dicendi ornamentis in meum potius plausum quàm in auditorum vtilitatem concionas perpolire satagebam, plusculos dies in flammis Purgatorij sum detentus. His dictis illicò vidèri desijt. Nempe hic etiam post mortem concionari non desijt, & quidem ad concionatores, æternitatis satores non florum.

Angelus

Concionari

Purgari

XIV. DIE APRILIS.

P. MICHAEL
RVELIUS.

Germanus
Confluen-
tia 14 April
1586.
Mors.

Huius vitam religiosi labores, mortem prouisam, sed repentinam, insignis apparitio coronauit. Quintum iam (inquiunt annuē Confluentinæ) & vigesimum annum in hoc saxeto elaborabat: & in summis temporibus diuino munere suum sibi præfagisse exitum videbatur: itaque ad eum se multis ante diebus auidè comparabat. Supremo die sacris, quibus iam dudum propter dolorem capitis abstinuerat, cum se extremum facere diceret, operatus est; tum externos, domesticosque comiter consalutans, ualere singulos iussit: adiecit, non dubitare se, quin postero die terrore multis, & spectaculo foret. Ita factum. inter cœnandum apoplexiâ correptus, paucis post horis extinctus, elatus postridie, ut prædixerat admirationi multis, exemplo omnibus fuit; contemplantibus quàm sit fragilis uita humana, quæ tam breui frangitur.

P. RODERICVS
ALVAREZ.

Africanus
Hispani 14.
April. 1587.
ætat 75.
Soc. 21.
alij ponunt
16. April.

Cogitator.

Adolescens tunc secularis ingentibus, ac simul carnis permagnas molestias, perensiticebat. Vnde in campis crebrò in has voces erumpebat; *Domine, vim patior: responde pro me.* Inde illi magni ad carnem castigandam, ad colendam Dei matrem, ad occasiones procul habendas stimuli accesserunt. Tum illi apparuisse fertur Dominus;

& immundum illum spiritum ad eum ab illo abegisse, ut tranquillè deinceps uixerit in pace Angelicâ, ac uirginitate perpetua, post tot uictorias. Lautum Patrimonium dispersit, & dedit pauperibus. A Christo, eiusque matre sanctissima non semel uisitatam affirmant illam uisitationem inter celebriores habuisse, quâ Christum uidisse dicitur audiuisseque dicentem: *sequere me.* Deliberabundo, & petenti quomodo inuitatui illi esset parendum? respondisse Beatissimam Matrem Dei; id facturum, si Societatem IESU ingrederetur. Paruit, petijt, impetrauit: id quod certè Deiparæ acceptum retulit; quippe Homo ætate tunc ad 45. usque annum prouectus, & oculo altero iam inde ab infantia sua orbis, nec alias habilitates, præferens. In Societate uoti religionem se obstrinxit ad nil dicendum, quod ullum mortalium posset offendere. Quidam alto mœrore obsoptus leuamenti aliquid ab illo postulabat. Orauit paulisper in silentio Rodericus; & mox, age, inquit, ad Beatissimam Virginem adi eamque nomine meo roga, ut te pristinæ animi tranquillitati restituat. Abijt iustus ille, & uix orare coram Virginis Matris imagine exorsus, mox admirabili pace se donatum persensit. Inenarrabili amore ferebatur erga IESVM & MARIAM familiari utriusque colloquio persæpè recreatus. Quâ nocte obiit, uisa est anima eius; ut aiunt, magno stipante Angelorum choro in cælum ferri. Alius sub auroram eiusdem noctis uidit cælum pandi, multosque de Societate Patres inde in terras descendere, qui rogati respondere, venire se ad excipiendum de Societate Sacer-

Hispanus
Limæ.
April. 16.
ætat. 52.
Soc. 31.

B. V.

Vocatio.

B. V.
Consulatio.

Mors.

S. Thomas.

Charitas.
Lingua.

B. P.

Eustranus
Con mbr.
14. Ap. 16.
ætat 73.
Soc. 57.
B. 71.
Vocatio.

Sacerdorem qui eo tempore expirat. De hoc alia memoria digna dabit annus 1587. in vitis illustribus.

P. STEPHANVS
DE AVILA.

Hispanus
Limx. 14.
April 1601.
Stat. 52.
Soc 31.

Hic in Collegio Abulensi tunc habitabat cum P. Martino Gutierrez ea dicta sunt de salute sociorum quæ suo loco in Martino scripsi, & Romæ in anno dierum illustrium in lucem dedi. Apud Peruatos magnâ sapientiæ, & virtutis præstantissimæ opinione floruit apud vtriusque ordinis optimates, eoque alius quo illum videbant incredibili modestiâ profundius abijcientem. Ante morbum supremum dixit cuidam se breui moriturum. Extremo vitæ die manè disertè affirmavit alteri, se illâ nocte migraturum è vita. Morientem dicitur inuisisse ipso extremo horæ articulo Sanctus Thomas Doctor Angelicus, cui Stephanus erat apprime addictus. Mortui merita quorundam sanitas celebriora reddidit fassorum se illius ope imploratâ sanatos.

Mort.

S. Thomas.

P. SEBASTIANVS
BARRADAS.

Lustratus
Con mbrice
14. Ap. 1615.
Stat 73.
Soc. 57.
B 7.
Vocatio.

Omnia, quæ germanum Societatis, & Professore, & Concionatorem exornant virtutum laude singulari floruit Barradius. Ad Societatem ut veniret, illi ad B. V. aram à scilicet oranti, Virgo Mater imperavit. Vnde ille tentato cuidam dixit, & sapius dulci quodam sensu repetijt; Mi frater, Beatissima Virgo ipsa me iussit ingredi Societatem. Tanta de illo fuit opinio, ut ad illum videndum aduenerent. multi; ac optarent, ut vel simbriam vestimenti eius contingerent,

aut à tonsore de capillis illius aliquid impetrarent. Rhetoricam, Philosophiam, & sacras litteras explicauit, ad concionem dixit efficacitate tantâ, ut intra vnum annum ad 60. auditores ad Religiosa Castra perpulerit, Pauli quoque nomen vulgò adeptus. Cubiculi aded amans, & fugitans occasionum temporis eum secularibus terendi, ut intra nouem annos ne semel quidem ad Portam sit visus colloqui cum externis. Ter aliquando noctis vnius, intervallo se inclementer verberasse deprehensus est, interpositâ inter singulas vices vnius horæ oratione. Vtricæ in lecto, cibus feruens ori ingestus, calceorum par vnum per octo annos portatum, vestes tam lacerae, ut post eius mortem, ne mendicis quidem dari potuerint, nota sunt de illo, & in vita enucleatiùs enarranda. Thorax illius lineus clam illi subductus tam erat pannosus ut perticæ fuerit alligatus ad cineres è furno colligendas. at illum ille thesaurum suum vocans, repetijt, non sine lacrymis testibus tenerrimæ erga Matrem suam paupertatem voluntatis. Libros in Bibliotheca voluebat; in cubiculo non nisi Biblicis concordantijsque contentus. Oratio illi extrema in atate per horas 12. ducta. Nullam B. Virginis imaginem patiebarur neglectam; nec nomeniacere abiectum. Aiebat, se, ac reliquos peccatores à Deo, Dei Matris precibus tolerari. Sub mortem iussus aliquid socijs dicere pro extremo documento, vocem, quâ potuit contentione collegit, & dixit. *Humiliamini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis.* Nec se melius consilium posse suggerere quàm humilitatem imitatricem Christi. Hæc illi fuit suprema vox quæ quidem posset intelligi.

Concio.

Silentium.

Mortif.

Oratio.

Paupertas.

B. V.

Mort.

Humilitas.

F. AN-

P. ANTONIVS
GAUDIER.

Callus Pa-
risijs. 14.
April. 622.
ætat. 40.
Soc. 1.
Vocatio.

IN Gallia primùm Societati nomen
dedit; sed quia corporis habilitas in
eo nostris munijs erat valde infirma,
è tyrocinio dimissus ad suos, in Belgio
demum, iterum redijt, corpore iam
valentior. In Societate prætermora-
lem Theologiam, ac Diuinam Scrip-
turam explanatam præfuit Nouitijs,
ac in tertia Probatione Patribus, ma-
gno mortificationis, orationis, peri-
tix spiritualis exemplo. Magna illi
spirituum perspicientia, sagax inge-
nium ad pretiosa à vilibus separanda;
& exemplo non molliora suadens,
quàm verbo, efficacitas verbi; & ca-
lami. Ad mortis imminentis nuncium,
gaudebat se in Societate mori; me-

tuenda tamen addebat esse Dei Iudi-
cia. Morbos suos amore in IESVM te-
nerrimo solabatur, diuinæ præsentix
artifex per insignis. Dæmon, aut ma-
gus, Monachi veste textus diserte di-
xit, se cum P. Antonio Gaudier de-
nunciatas inimicitias exercere. Leo-
dij cõsistentem ægrum posteaquam au-
diuit, monuit, vt se altius introspec-
ret, ac omnes latebras explicaret: sibi
enim videri, haud satis omnia enu-
cleasse. Deprehensus reget, fastus tan-
dem est, se Dæmonem, Ioannis no-
men mentium, habere, famuli mu-
nus humanâ in specie obuentem. Il-
lum verbo iussit facessere Antonius; &
famulus Dæmon euauit. Alias etiam
è fœmina sublatis cachinnis ostendit
dæmon placere sibi, quòd Antonius
cum equo per iter cadens, prolapsione
illâ pedem sibi fregisset. Sed de his
eius vita.

Dæmon.

XV. DIE APRILIS.

P. MARTINVS
GOMEZ.

Hispanus
Granate. 16.
April. 1567.
Ætat. 30.
Soc. 9.
Vocatio.

AD Societatem accessit, quòd
censeret in illa exaggeratum
quemdam sanctimonix florem
esse; ac se nihil maius, aut gratius Deo
facere posse. In illa ita se gessit, vt nor-
mæ domesticæ, se quàm posset opti-
mè accommodaret, pietate, silentio,
doctrinâ. In scholis ita docuit, vt sum-
mâ cum accurate auctores reue-
rentiâque tractaret, ad pietatem refer-
ret omnia, & verè doctum, ac religio-
sum Magistrum vbique se esse osten-
deret. Desiderabat Nouitiatum repe-
tere, quòd sibi parum istic profecisse
videretur. Voto potius est; sed præpo-
situs Nouitijs Magister. Mors eius hoc
habet singulare, quòd penultimo vitæ

suæ die à Rectore interrogatus, quan-
do putaret sibi proficiscendum ad Pa-
triam? Responderit, crastino die post
sumptum sanctissimum Viaticum; mo-
dò per ipsum id liceret: illum enim
sibi loco Dei esse in terris. Fiat Dei
voluntas; per me licet, inquit Re-
ctor; & Martinus post sumptum im-
mortalitatis Viaticum, ne quidem se-
mihoræ spatio gratias egit, cum pla-
cidè vitam omnium opinione virtutis
ordinariæ terminos supergressam ter-
minauit; in qua conatus fuerat sem-
per vnice respondere, ac par esse ipsi
moribus excelsæ illi opinioni, quam
de Societatis virtute secum attule-
rat.

Mor.

Obdian.

P. GVT-

P. GUTTIERRE
DE CASTRO.

Hispanus
Murciae. 15.
April. 1603.

Humilitas.

Paupertas.

Hunc laudant Murciae annuae Collegij à pietate quod semper moratus fuerit in cubiculo, vel in templi choro: aiuntque, fuisse ita humilem, ut fateretur se nunquam inanis gloriae tentationem sensisse, quod in se diceret nihil esse, de quo posset gloriari. Ita fuit pauper, ut scabellum solum haberet; nec sellam in cubiculo pateretur; abiectisque semper vestibus indueretur, ita feruidus; ut poenitentes quantumuis duros ad lacrymas prouocaret; ita ad laborem propensus, ut prius à vita, quam à labore discessurum se promitteret. Itaque obnixè petijt à Domino ne diu in lecto aegritudinis causà decumberet, quòd laborare semper posset. Et annuit illius optatis Deus; cum quatuor non amplius dierum spatio aegrotarit, moxque decesserit, summo totius ciuitatis dolore, quæ post eius obitum ad funus frequens concurrat, etiam Rosarijs, & iunculis eius vultui religionis ergo admoris, ac vestibus quoque certatim direptis.

BALTHASAR DIAZ
COADIUT.

Lusitanus
Romæ. 11.
April. 1610.
ætat. 75.
Soc. 57.

Industria pro
defunctis.

Sebastianum Regem in Africam securus inter cadauera iacuit saucius; inde captiuus abductus, redemptus, & Regis Henrici nomine Hierosolymam missus est peregrinus. Eboræ pharmaca pro pauperibus conficiebat, orandi studio mirificè addictus. Post prandium ibat ad Templum & pro nostris istic iacentibus effusè precabatur, eorumque nomina distributè descripta quotidie recitabat ut partitio-

ne factà singillatim alijs diebus alios nominaret. Operæ suæ mensuram esse volebat, non personam, quæ aliquid peteret, sed necessitatem.

P. ROBERTVS
PERSONIUS.

Magnâ suâ indole ad cauendas inuidiosorum hereticorum fraudes vsus, euasit non semel periculo iam vicinus. Edmundum Campianum in Angliam ipse induxit, & plures alios ad cruentum, fortissimumque agonem educavit, firmavit. Philippi II. Regis Hispani liberalitate ad Anglicanæ iuuentutis emolumentum, & Ecclesiæ istic labantis utilitates mirificè est vsus, & seminarijs pluribus, vel fundatis, vel constabilitis dexteritate planè singulari. Par ingenio pietas, & peregrina in scribendo felicitas: facundia verò tanta, ut illum Anglorum nonnulli suadæ medullam appellarint. Multum illi debet melior Anglia, multum domicilia nationis eiusdem in Hispania, Lusitania, Belgio, Italia; Hispali, Vallisoleti, Gadibus, Vlyssiponæ, Duaci, Audomari, Romæ; ubi obiit præstans magni animi, nec minoris patientiæ, pietatis modestiæ documentum.

Anglus Ro-
mæ. 15. April
1610
ætat. 65.
Soc. 37.

P. ANTONIUS
ARAGONIUS.

DE hoc sic habeo in pretiosis occupationibus morientium in Societate Iesv. P. Antonius Aragonius olim Dux Montaltus, & Princeps de Paterno, Neapoli anno 1631. 9. Aprilis in Professorum domo Societatis Iesv vota nuncupauit, inter dulces lachrymas, præsentè Prorege, & filio suo Principe alijsque magnis. Filium,
D d Socie-

Italus Nea-
poli. 15. April
ætat. 45.
Soc. 12.

Societatem amplissimè, ac tenerrimè cordi haberet, rogauit, sequè illi pro principali, ac præcipua hereditate deuotionem, & protectionem erga Societatem relinquere affirmauit. Mox, P. Vincentio Carrafa porrigente, Viaticum, & supremum vnctionis mysterium accepit. Tum nostris pro more tanquam peregrè profecturus amplexu valedixit, etiam Nouitijs. Votis, quæ ediderat suâ manu subscripsit 15. Aprilis ad Societatem Ciuium superiorum iter absoluit, anno ætatis 45. Christi 1631. Præter generalem, quam veluti Nouitijs, votis præmisit confessionem, ait P. Vincentius, illum à præsentè Confessario sæpius petiisse absolui, quandiu loqui poterat, vbi verò iam nec peccata verbis, nec dolorem testari poterat, percussio suppliciter pectore flagirabat beneficium Sacramenti, quod in sanguine Agni tollit peccata mundi. Satisfactionis loco, patiebatur, & quicquid pateretur offerebat Deo; ita dolore, frequenti confessione, ac satisfactione seipsum purgabat. Per 12. dies non nisi bis modicum quidpiam comedit, cum non posset. Inedia hæc inter crebras Confessiones illi pro pœnitentia fuit. Toto corpore exulcerato, iam indusum in crustam induruerat, & sicæ partes, ac duræ corpus miserum, dum se verteret, lacerabant. Valetudinarij Præfectus, vt purulentum illud indusum forficibus partiretur, & eius loco aliud sensim ægro induceret conabatur; sed negabat P. Antonius; verum aiebat, se hoc doloris quicquid esset ad finem

vsque vitæ pati velle, ingratiâ Crucifixi. Ita crebrâ exomologesi se abluebat Christi sanguine; cui se suomet pure, ac viceribus, duratque indusio cruciatum offerebat. Hoc idem Sacramentum pœnitentiæ crebrius repetitum clypeus illi fuit contrâ insidias supremi hostis. Aiebat se ad prælium tentatoris gemino armorum genere esse potentissimè communitum: IESV sanguine, & MARIÆ Dei Matris gratiâ. Respondebat ergo cogitationibus suis identidem hæc sola, nec aliud: Verum est me peccasse, nihil præmij mereor. Verum habeo tutelarem IESV sanguinem, & MARIÆ Matris gratiam, idque generosè impavidus reperebat præsentè semper ad manum Crucifixi cum Imagine, & Rosario Beatissimæ Matris, & libello Regularum, quæ quatuor vsque ad mortem sibi carissima præ oculis, & corde habebat, quasi Berchmanni morientis exemplo. Quem etiam crucifixum, & B. imaginem filio suo Principi, vt se mortuo daretur, petiuit. M. Teresa de Spiritu Sancto in cœnobio Carmelitanarum, P. Antonij olim coniux 15. Aprilis Confessario suo, P. Erasmo Marotta Societatis Iesu, Panormi retulit; se circa horam 10. quâ ipsa horâ P. Antonius Neapoli moriebatur, à somno excitatam, vocem audisse dicentem: surge, & ora, quia in hoc puncto moritur. Adnotauit diem; & horam P. Marotta; & ecce à P. Carrafa litteræ Neapoli, quæ P. Antonium 15. Aprilis horâ 10. mortalitate ereptum aiebant. Sic moritur iustus.

XVI. DIE APRILIS.

GUILIELMVS
ELPHINSTONIVS.

Scotus
Neapoll. 16.
April. 1548.
Stat. 22.

Regio per matrem sanguine natus in Scotia fidē Catholicam complexus, eapropter multa perpessus est. In seminario Romano cum degeret, fuit mirē accuratus in omni accuratione disciplinæ, ac legum. D. Guilielmo Cheifolmio consobrino suo mœstissimus in seminario dixit, noctu visum sibi videre Matrem suam (quæ secundo cognationis gradu ipsam Reginam Scotiæ attingebat, & mortua erat in hæresi) sibi adstantem formā miserabili, dicentem se eius Matrem esse, at infelicem. Quoniam, inquit, ad æternos inferni ignes damnata sum. Tu verò felix, qui in vera salutis adipiscendæ via constitutus es. Addebat, se ab ea sciscitatum esse, an in inferno essent magni etiam & potentes; illam autem confirmasse, multos esse, & quidē profundē infra alios; & maioribus supplicijs addictos. Et euauisse. Cum Patribus spiritualibus sæpē agebat, rogabatque doceri: *quomodo in B. V. amore quàm maximè progredi possit.* Iam olim constituerat, nunquam fœminam aspicere: idque præstitit. Societati adscriptus in morbo Neapoli votis Societatis nuncupatis, diem quomodo clausisset sic explicant prætoris occupationes morientium in Societate. Non videris, aiebat, non videris Angelos? tum cum Angelo custode submissâ voce locutus est. Illud ita dixit, ut posset intelligi: denunciassē sibi Angelum suum custodem, ipsum per Purgatorij pœnas transiturum, sed ab Angelo ipso breuī eripiendum, & ad Paradisi gloriam perducendum:

B. V.

Ang. cust.
Mort.

vbi Ignatius occursurus ei esset, ut cum coram SS. Trinitate sisteret. Mirę fuere internarum animi deliciarū, quibus gestiebat, significaciones: & nescio quid narraturum, vires, ac lingua defecit, cum nihil intelligeretur, nisi MARIA, & Angeli. Crucifixum, B. V. & S. Patris Ignatij imagines præ manibus, oculisque habebat, alloquebatur admirabiliter post viaticum candelâ benedictâ accensâ petitâ, rogauit, ut suas alij quoque accenderent, & ad B. Virginis imaginem conuersus: Tu scis, inquit, Domina mea, quoties tibi cor meum obtulerim. Quietem ab his suadenti, dixit: Non est amplius quiescendi tempus. Eundem est in Paradisum. Illud quoque obseruatum fuit dignum, quod Patri cuidam quædam sepē sibi sub extremum articulum suggerenda suggererit; & P. Salmeroni nunciauerit, ut sibi in extremis luctanti benè precaretur. Cardus Tapia post eius mortem, visus est sibi à B. Virgine in cælum introduci, ibique Guilielmum videre genibus flexis ante thronum SSS. Trinitatis orantem. Cum in templo postea illum iacentem videret illum eundem quem in cælo viderat hunc esse agnouit, sibi antea nunquam visum.

B. V.

REINERIVS STRA-
TIVS COADIUT.
NOVITIVS.

DE hoc sic habent eandem occupationes: Colonia in rei domesticæ adiutorem admissus, dum Treuiros petit, vix itinere vnus diei confecto in morbum incidit; quo repente ita debilitatus est ut facultas longius

Germanus
Treuiris. 16.
Aprilis. 1605.

D d z pro-

B. V.
Votatio.

D. V.
Solatur
Synna

progreddi non esset. Crescente, iāq; omnes artus per uadente morbo, putabat humanitus fieri non posse, ut ad desideratum locū perueniret. Quid faceret? Ad Dei matrem, cui peculiariter addictus erat tamquam ad sacram anchoram, ardentissimis votis circa medium noctis recurrit. Nec frustra: Repente adesse visa est instar gloriose matronæ pio adolescenti, pia mater, magnā luce circumamicta: collaudatq; pio ineundæ Societatis desiderio, Treuiros tandem ad destinatam metam peruenturum prædicit, ibique ad meliorem vitam migraturum. Hoc viso recreatus, partim Angelo, ut ipse aiebat, impellente, partim duobus via comitibus, quos eiusdē quoq; propositi socios habebat, adiuantibus, ceu porum tandem Bethlehemiticæ domus incredibili suo cum gaudio attingit. Vbi eum per superiorem vocato medico, nihil prætermitteretur, quo refocillari æger reficique posset; frustra, inquit ille, ista: iam enim de vita hic finienda præmonuit me Dei parens; eademque breui cum filio, & Angelis adierit ad immortales me sedes deportatura. Itaque sapius exomologesi factā, Sacramentisq; omnibus ritē munitus, duodecimo post ingressum die, mirā suauitate concinens *Alleluia*, omniumque circumstantium animos ad grates Dno reddendas permouens animam Deo reddidit.

P. IACOBVS
GORDONVS
HUNTSEVS.

Scotus Parisijs: 6. Ap. 1620. æt. 77. Soc. 57.

Fidelis.

Regio in Scotia sanguini illigatā strupe ortus per ipsos 50. ferē annos docuit Philosophiam, Theologiam moralem, Scholasticam, controuersam; linguam sanctam. Fuit Nuntius Apostolicus in Hibernia. In

Anglia, & Scotia multa, & carceres quoque perpessus euasit mortem, quod se regij sanguinis reuerentiæ id debere dicerent Scoti. Ingentia itinera pedes confecit. Imperijs non precibus, & securā libertate secum à Superioribus agi volebat. In omni verbo, & gestu ita se componebat, ut mirabile illud elogium sit consecutus: In illo nihil unquam vlli displicuisse. Putant gemina Societati quotidie consueta examina ab illo nunquam ommissa, quicquid itinerum exantlarit. Mandē vnā horā reliquos anteuertebat surgendo, pietatis, ac temporis lucrandi causā.

Obed.

Exam.

B. ALBERTVS
CHANOUULSKI.

Hic viro magni felicesque pro fide orthodoxa suscepti labores nomen Apostolici perperere. Literæ, Collegij Clatouienſis autorem vocant, & vitam testantur aliquando flammam pulchris radijs illius; capiti circumfusam. Virtutes eius potissimā fūere, zelus, candida charitas, obedientia singularis ad nūtum omnem.

Bohemus Clatouie: 16 April. 1641. æt. 62. Soc. 42. Benef. Flamma celestis.

Angli Eborac April. æt. 3 Soc. 11

Fidelis.

P. IOANNES
HERENNIUS.

Inter præcipuos qui de Prouincia Flandrobeltica optimè sunt meriti viros censetur Ioannes, plusquam decennio Prouinciæ illi Præpositus. Per ipsos 30. annos tota illi cœna fuere duo oua, quæ sorbebat. Eas temporis partiēulas, quas in hora orandi tuſiendi necessitas auferebat, postea supplebat, ne quid deesset illi tempori vnde quaque implendo. Quotidie vesperi sanctissimum Sacramentum adiebat, & ibi tria exequabatur. i. contritionis actum concipere intentius nitabatur.

Belga Inſulis 16. April. 1641. æt. 84. Soc. 61. Mortif.

Oratio.

Vesperis.

Euch.

Oratio.

Fidelis.

barur. 2. Preces fundebat, quibus lucraretur indulgentias stationum. 3. Particulariter pro ijs orabat, qui in Templo nostro sepulti sunt. Omnes amore quodam reuerentiæ simillimo

prosequebatur. Infulis & illa moles Collegij, & in subsidium egenorum mons pietatis gratuitus, illo aduicente surrexere.

Charitas.

XVII. DIE APRILIS.

P. HENRICVS
WALPOLVS.

Anglus.
Eboraci. 17.
April. 1595.
ætat. 36.
Soc. 111.

ADhuc adolescens cum esset, viginti hæreticos orthodoxis lucrificavit ad Societatem exemplo suo vnum suum consobrinum, & tres germanos suos pellexit. Anno 1593. 4. Decembris captus, Eboraci iudicibus prodidit se quis esset; scripto quoque porrecto testatus, se fidei causam in Angliam reuertisse. Adiecit in eodem commentariolo controuersa quædam; & paræneticam de fide Catholica amplectendam; oblatam etiam ab amicis occasionem è carcere fugiendi fortiter aspernatus. In Londinensem carcerem compactus. 25. Febr. anno 1594. fame, siti, frigore pessimè habitus. & 14. vicibus quæstioni subiectus est, vnde à morte repertum est, vtrumque pollicem tunc illi fuisse auulsunt. In loco vbi orabat, super murum descripsit nouem choros Angelorum; & his imminens *MARIA* Matris Dei, ac super hanc *IESV*, super omnia denique Dei nomen Hebraicè, Græcè, Latinè. Eboracum retractus, in carcere noctu ferè orabat, donec fessum somnus breuis opprimeret. Ibidem pangere illi otium & animus fuit pia quædam carmina materno idiomate scitè ac eleganter. Ita disputauit, vt omnes in stuporem adduxerit; fons etiam sapientiæ à quopiam appellatus, 13. Aprilis catenis grauis in-

ter reos iudicibus sistitur. Summa obiectorum erat, quòd d. Sacerdos, quòd alios ad Papæ fidem accersat, vt alij Sacerdotes, quòd in Angliam venerit orthodoxæ religionis proferendæ causam; eòque pronunciatum est læsæ maiestatis reus, duodecimuiris nequicquam suadentibus, vt se patriæ legibus accommodet. Patri suo scriptam iam damnatus; vt excubitoribus suis certam pecuniæ summam donet. Quasum illi etiam extremis vitæ horis, vt Reginæ voluntati obsecundet in in agnoscendo atque testando eius primatu Ecclesiastico. Renuit, & respondit; id esse contra diuinas leges. Ergò datam omnibus veniã, Catholicos vt pro veræ fidei lumine alijs impetrando Deum orent hortatus, *Pater noster* clarè dixit; & *ANNA MARIA* exorsus necdum finierat, cum de scalis deturbatus, strangulatus, fune præciso deiectus, quadrifariam sectus est; ad atrox innoxij viri spectaculum lachrymatis facilè bis millenis.

Charitas.

Mort.

B.V.

P. GEORGIVS
FEDERVS.

MAthesis peritiã insigni, & charitate memorabilis fuit P. Georgius. Quæ in ætatem futuram profutura illo aduicente sint facta, sic habent annua; Memorabile habetur, quòd Orphanotrophium apud Monacenses condere primum; post etiam impensis amplioribus locupletate in-

Germanus
Monachij.
17. Apr. 1609.

Zelus.

D d 3. stitit.

stitit, ubi ad quadraginta hodie peruli seorsim, ac puellæ educantur tantisper, dum illos, aut officio matura ætas asserat, aut honestior clientela excipiat, quibus quidem omnibus quàm gnauiter consuluerit Pater, haud facile est explicatu. Effecit, vt de publico ærario, & singularis Magister conduceretur qui prima illis elementa traderet, & Marrona, cui de puellis cura esset, vt aut laudam facere, aut acupingeré illæ scirent.

Pater *Eduardus Alcoenus* aliquibus hoc die passus creditur: nos de illo 7 Aprilis egimus.

P. EMMANVEL TEXEIRA.

Lucianus
17. Ap. 1635.

Zelus anim.

Mortif.

IAm inde à teneris mente orandi studio fuit perquàm impensè addictus, atque vt se animarum salutem possit impendere, vigesimo ætatis anno prima latinæ linguæ rudimenta discere aggressus, Græcas etiam & Hebræas literas perdidit, Theologiæ quoque studijs absolutis. Trigessimum agebat annum, cum se Societati transcripsit miro ad sacras expeditiones ardore, ac pari successu felix, vsque ad rabiem demonis; à quo pessimè habitum aliquando ferunt, quòd tot animas eius rictu educeret. Humilitate fuit perinsigni; crebrisque ad festa ieiunijs addebat tria quothædomadis, ita vt feriâ quartâ, sextâ, & Sabbato nil nisi panem & aquam admitteret. Aiunt illum nunquam grauiore noxâ maculasse primam innocentia suæ vestera: à morte autem cadauer illius mirabili odore fragrasse.

P. IACOBVS

MORELLUS.

Hic tanquam ingens dolorum, patientiæque spectaculum meretur in agrorum solatium non omitti. De illo ergo Bruntrutio, sic annuæ superioris Germaniæ: Ingenij, ac moru facilitate eximius, seu maiores disciplinas traderet, seu istud Collegium per annos vndecim gubernaret, seu Episcoporum Basileensium conscientias dirigeret. Vltimis quatuor annis discipulum se vocabat in Schola patientiæ, corrupto sanguine, in fæda vlcera exeunte. Vnde biennio supremo etiam cæcus, totis pedibus maximè miserabilis, & excus, doloris, & patientiæ speculum, & viua Tobia, ac Iobi fuit effigies, nequidem tristior visus vnquam; sed animo sibi præsentem, libero, ac tranquillo laudans, & gratias agens Deo. Memoria lectarum rerum illi erat pro oculis, vt solitudinem solaretur, quam illi etiam proluxa oratio condiebat. A milite Malemort prodicionis cum Bruntruti præfesset accusatus, & eiectus vnâ cum socijs sub annum 1636. ab eodem Marsilia postea capto, & ad triremes damnato innocens est declaratus, cum ille diceret, se Patribus Bruntrutianis notam prodicionis mendacio terribissimo inuisse ac effecisse, vt solum turpiter vertere iuberentur. Dolere se de diro mendacio ad quod tamen inductus fuerit metu suspendij immittentis.

Germanus
Bruntruti.
19. Apr. 1636.
ætat. 64.
Soc. 43.

Patimtu.

Caceni.

Hispani
Xeresij.
April. 1636.
ætat. 19.
Soc. 18.

Mortif.

Mission.

Ang. Ca.

XVIII. DIE

XVIII. DIE APRILIS.

P. ANTONIVS
SANCHEZ.P. PETRVS
BERNAL.Hispanus
Xereshj. 8.
April. 1601.
ætat. 69.
Soc. 18.

Mortif.

Missione.

Ang. Custos.

IN Tyrocinio admirationi fuit Magistro nouitiorum tam acer, tamque incitatus citra interpirationem vllam ardor Antonij. Aded in se quâ priuatim, quâ palam sæuiebat, vt alios ad miserationem commoueret. Totum corpus ordine lacerabat flagris, nulli parti parens; & se inter flagra identidem ita compellere auditus sustine, canis, tantisper; sustine. Toto Aduentu, & Quadragesimâ vesperi, nihil omnino, quo se reficeret delibabat, nihil potionis tunc admittebat vsque ad noctem. Nihil vini sibi etiam rogatus indulgebat: artes alias ex alijs excogitabat, quibus corpus affligeret. Brachia inter lanandum in culina feruenti aquâ, lucernâ in cubiculo vstulabat, aiebatque. Vstulare, immunda sus, vstulare: sic aiebat se discere timere ignem æternum, Cum à natali sua domo non nisi leuca interuallo abesset, adigi tamen haud vnquam potuit, vt suos inuiseret. Aiebat missionibus nihil esse lautius in mensa Societatis Iesv. Lingua illi quàm parca verborum tam suavis erga omnes magnâ significatione reuerentiæ, ac demissionis. Sæpè aiebat se rusticam, pastoritiam vitam duxisse, ac illius temporis gesta iucundè narrabat. DEIPARÆ imaginem ornabat floribus, & coronis. Aiebat se aliquando noctuabundum cum socijs Angeli custodis implorati voce auditâ, & luce quadam conspectâ è paludibus, & periculo emeruisse. Xereshj peste icctis opitulatus est.

Magni nominis iurisperitus cum Messet, iudicij æterni metu se in Societatem abdidit, nil spes suas moratus, ad Septimancensè tyrocinium Granatâ pedes mendicatio profectus est per octogena propè millia passuum hyeme sæuiente: Collegia, & Prouinciam rexit maternâ quadam suauitate grauitatis. Loricatum illi pectus, & dorsum, quâ fetis, quâ ferreâ radulâ, carni adstrictis. Ieiunia, flagra suscepta proijs, quos delinquentes admonebat; corporis supplicia, nocturna inter orandum peruigilatio, ingenua sine ambiguitate vllarectio, supplementum ab ipso in classe infima docèda præstitum, cum regeret; perdiligens Gatecheseos cura in illo laudi eximia fuere. Sacrum pro quodam ægro celebravit, & æger sacro peracto vt fertur, conualuit, pro amisso puero, vt oraret rogatus, prædixit illum: cã nocte domi dormiturum. Illo adhuc orante adfuit puer; & dixit se ab ignoto viro ex auijs, deuijsque adductum, sed illum videri mox desijisse. Moriens illud dilecti sibi sancti Pauli aetioama pronunciauit: Reposita est mihi corona Iustitiæ? & vixit. Mortuus ære publico à succollantibus certatim celebrioribus præsulibus est elatus.

Hispanus.
Gadibus. 18.
April. 1601.

Nouitius.

Mortif.

Sacrum.

Oratio
Prædictio.

DA

DANIEL ROSNER
COADIUT.

Germanus
Halæ. 18.
April. 16. 10.
Soc. 33.

Fides.
Sacrum.

HVnc è latebris hæreseos in hunc modum eduxit Deus, vt aiunt annuæ. Non aliud illi persuadere poterat primò noster, quàm vt sacrificio immaculato quotidie matutinus adesset. Faciebat id ille quidem haud grauatè: at de perpetua Christi in Eucharistiæ Sacramento præsentia mul-

tum anceps: vsque dum defixis attentè oculis in hostiam sacrosactam tempore sacrificij eleuatam, ipsum in illa Christum viuâ patientis imagine spectabilem sibi ostensum dixit; ac totus primò in S. Matris Ecclesiæ, deinde in Societatis sinum se recepit; querelas, excusationesque miscendi planè ignarus, & otij osor; deuoti laboris, charitatis, & amabilis illius sacramenti, è quo sapere didicerat, longè amantissimus.

Euch.
Passi
Christi.

XIX. DIE APRILIS.

FRANCISCVS
ABBAS COADIUT.

Italus Meli-
ta: 10. Maij,
alij 19. April
1561.
ætat. 70.
Soc. 44.

Humilitas.

Letit.

Angeli.
Vide annuas
Melitenses.
Laborer.

HVmili stirpe, at excelsâ virtute vir, humilitate potissimum, vnde si à quopiam rogaretur, & epistolam aliquam perlegeret, respondebat se ignarum, ac rusticanum hominem esse. Nunquam induci potuit, vt crepidis, vel quadrato pileo vteretur. Aiebat se indignum amore illo qui in Societate Coadiutoribus exhibetur. Libellum pium sibi legi curabat: & memoria commendabat quædam Iacoponi apophthegmata, ac alia singularia, quæ opportunè secularibus in medium afferebat sensu magno. Magna illi apud externos autoritas, magna illorum per eleemosynas in illum liberalitas. Si noctu ad portam campanæ sonum audiret, mox vestiebat sese, ac Superiori offerebat vt comes iret Patri ad ægros exituro. Rarè carnis vesceretur. Aiebant passim, illum cum Angelis familiariter agere, atque ab ijs in massa subigenda, & pane apparando pinfendoque iuuari. Inde illi voluptate cœlesti exundans

dans pectus in voces diuini amoris æstu plenas erumpebat. Sancti opinione, ac nomine vulgo celebrabatur. Turcæ ipsi captiui dicebant illo mortuo, mortuum esse sanctum.

IOANNES DISSSEL.
COADIUT.

AD omnem obedientiæ actum attentus, nunquam petijt domo vel pedem efferre, nec extulit, nisi iustus. Singularis in illo eluxit erga Patres reuerentia, otij odium, & pietatis exquisitæ donum maximè erga SS. Sacramentum; coram quo expendebat quicquid otij à laboribus illi fuit residuum tenacitate planè insigni. Omnes de Societate mirificè amabat. Vnde erga eos, qui dimissi auellebantur, commiseratione maximâ ducebatur quòd bono tanto essent frustrati.

Germanus
Teguriis. 9.
April. 16. 10.
ætat. 77.
Soc. 53.

Mortif.

P.HIE-

P. HIEREMIAS
DREXELIUS.

P. LVDOVICVS
MAGNET.

Germanus
Monachij.
19. Ap. 1638.
ætat. 77.
Soc. 40.
Concio.

Vir, vt calamo ita moribus religiosè accuratus, & suavis Per ipsos 23. annos, quibus ad Maximilianum Bauariæ Ducem pro concione dixit, nunquam vllum supplementum admisit; eloquentiâ istic eâ vsus, quæ nihil affectatum, tumidum, fucatum redoleret; sed solidum, pium, doctum. Coadiutores nostros domi per ipsos annos 17. domesticis exhortationibus instruxit. Exemplis eloquentem, maguum vitâ; voce, calamo Ecclesiasten, virum inter huius seculi præcipuos vnum, præsentis æui Phœnicem, & Phœbum dixere varij. Aiunt numerum libellorum illius Monachij (taceo typos alios) impressorum ad 170. milia exemplarium excreuisse. Lautam eruditionis apparationem; illi locupletabat silentium; legendi, & notandi assidua consuetudo. Maximilianus Dux de illo ægro dixit ad medicum enixè illum ei commendans; Reipublicæ Christianæ plus interesse Drexelium viuere, quàm faciliè cogitari possit. Nec lacrymæ inuisentium illum Principum ad morientis lectulum abfuerunt. Eius effigies tomo 1. operum Antuerpiæ præfixa est, cum elogio vitæ: ad cuius calcem sic de illo perscribitur. Tanti viri laudibus illud accedit, quòd M. Baro Thimon Lindelo, vir & genere, & bellicâ re, multorumque annorum militari imperio insignis de eo, etiam scripto, & iuratus asserbat; videri sibi visum esse non semel P. Drexelium, cum olim verba de tutelari Angelo faceret cælesti luce circumfusum, radijs toto corpore, quæ extabat, coruscure.

Scripta.

Silentium.

Angelus.
Concio.

Etiam cum Prouinciam regeret, ac solerti iudicio præstaret, illud tamen alienæ sententiæ faciliè accommodabat; aiebat verò sibi prudentiæ nihil esse, assecuturum se tamen aliquid consilio sapientum consultorum. Etiam extrema in senecta dixit se sine mora paratum ad suscipiendam Indicam missionem, si ita iuberetur. De alijs & benè sentiebat semper, & nunquam loquebatur malè. Tenera illi inter orandum pieras, & pulchra demissio, vnde suauissimum ei fuit inter orandum asseres cubiculi sui deosculari ac lambere, instar miseri canis coram Deo suo, vt ille de se loquebatur. Frequens illi, ac propè assidua erat oratio etiam coram SS. Sacramento; quæ vt coram Deo esset efficax, clam funem gestabat è collo tanquam reus, in signum demissi animi coram diuina maiestate. Extremis octo vitæ annis se Coadiutoribus adiungebat cum illi à Præfecto spiritus puncta ad meditandum, pro more, acciperent. Per omnem vitâ (dum id per superiores licuit, licuit autem vsq; ad annos decrepitos) manè cum pulsu consueto signum daretur alijs ad surgendum; ille flagio arrepto se cædebat vsque ad finem pulsus. In morbo nihil doloris vnquam se pati præstulit, nihil non accepit quicquid iussu medici offereretur. Postremâ ab exequijs nocte (verba sunt epistolæ de illo Romam præscriptæ) de se per morbum vltimum benè merito Patri cuidam (qui nomen suum taceri voluit) spectabilis iu somnis dicitur adstitisse, compositione corporis, vultuque planè amabili. Cubiculum dicti Patris totum collucere cœpisse, item ipsum demortui cubiculum visum esse

Gallus Mus.
sponsi. 19.
April. 1637.
ætat. 81.

Humilit.

Oratio.

Mortif.

Charitas.

E e longè

longè maiori splendore perfusum. Porro non somniantis vanam fuisse speciem argumento fuit gaudium incredibile quod tum quidem Patrem

cepit, perque multos inde consequentes dies totum tenuit delibutum. Hætenus literæ.

XX. DIE APRILIS.

MAG. FRANCISCVS
CAIETANUS SCHOLASTICVS.

Italus Mef-
fanz 10.
April. 601.
ætat 10.
Soc. 5.

HVnc è Marchione, religiosum, à Philosophiæ curriculo morbus, à Grammaticæ quam docebat Schola, mors, quam ipse prædixit, ipso die Christi morientis abstulit, non minorum virtutum religiosum quàm fuerit eius generis claritudo. Humilitas illi, corporis asperè tractandi seueritas, & perpetua cum Deo coniunctio semper cordi fuit, cuius rei eximia documenta dabit prolixior eius vita. Cum diuinæ synaxi accumberet aliquando, visam affirmant ex eius ore amabilem flammam prorumpere: visitatum etiam à DEIPARA, & cælestibus Angelis extremo in morbo, adeoque post mortem admirandis quibusdam claruisse,

Eusbar.

B.V.

Mora.

P. NICOLAVS
CVSANVS.

Germanus
Luxemburgi
20. April.
1636 natus
1774. Soc.
ingr 1600.

STrenuus planè, ac Religiosus operarius domi & foris per Cœli sæuientis iniurias, per prædonum pericula, per tot molestias, vt fassus fuerit, se persæpè toto corpore contremuisse, cum foras esset eundem ad arduas missiones: ad quas petitâ in triclinio erratorû veniâ, varijs in culina demissionis Officijs, crudelibus in corpus flagris comparabat sese vt irer, & fructum permanfurum afferret. Iter pedes

Mission.

instituebat; & orando aut catechesim tradendo traducebat, non semel in luto collapsus viribus itineri tanto imparibus. Foribus per plures menses cibarius panis, & caseus, pultes, aqua frigida illi erant epulæ, quibus resciretur; terra lectulus, in quo quiesceret. Chirothecis nullâ per totos 30. annos nisi ultimâ vitæ hyeme est vsus; idque, coactus vi morbi. Vno in oppido tantum boni ab eo præstitum aiunt per octo dies, quantum istic à nemine factum fuisse vlla superstitem ætas meminert. Vbique B. Virginis Rosarium, & vespertinas eiusdem litanias persuadebat in domibus recitandas. Hæc illum Virgo contra calumnias, vt innocentem ira fortem protexit, cum turpitudinis, & hæresis accusaretur ab ijs, qui facile de alijs ea quæ ipsi faciunt suspicantur, aut mentiuntur. Domum nihil de vitæ foris actæ laxamento vlllo afferebat; accommodatè ad omnem temporis & ordinis disciplinam, & admissæ singulares leges mirificè attentus. Tenerioris ad scrupulos vsque conscientiæ cum esset, scrupulos fugauit nauiter occupatus. Vnde si de quopiam scrupulis obnoxio sermo inferretur, dicebat: Cessabunt illi scrupuli, si egregiè occupetur. Orantis ritus erat, humi genua citra vllum adminiculum ponere, ac lachrymis persæpè verba, quæ pronuntiabat aspergere, quas etiam in triclinio fundebat aliquando lectione mensæ auditâ, quæ illi attentio semper emolumento fuit. SS. IESV nomen, & pronuntiabat suauissimè, nec aliter; nisi aperto, & inclinato

B.V.

Oratio

Hispan
Madr
April.
ætat 8
Soc. 66
Superi

clinato capite scribebat. In concione iram, & ignespirabat, alias irascei nunquam visus. Mors etiam intentum supremis morientium officijs ferè inter eorum cadauera occupavit. P. Gaspar Nidrum ad eius sepulchrum ubi adijt exiguo quopiam voto concepto, aiunt omnem illi è tibia, quo hactenus acerbissimè torquebatur, dolorem euauuisse.

P. LVDOVICVS
DE LA PALMA.

Hispanus
Madridi. 10
April. 1641.
ætat 81.
Soc. 66.
Superior.

Prudentiæ laude tantus fuit, vt quo suo pares paucos, nullum superiorem habuisse putetur. Inde illi gubernatio mirabilis ad sustentandos infirmos, & ad alios prouehendos. Nulla hora, nulla occupatio, nullum Superiorum imperium, vel inferiorum imbecillitas illi vultu è placida illa sibi-que semper constante tranquillitate demouere. Innocentiam ab omni graui noxâ à Baptismo integram, silentio singulari, cultu Deiparæ, occupationibus instituto proprijs feliciter custodiuit vsque ad mortem; ubique in ipsam instituti germanitatem, intiamque prudentissimi Ignatij mentem perspicientia mira intentus. Extremis annis (vt ipse prædixerat) egregia illa oculorû acies, qua pollebat obtusa, ac propè extincta est. Obijt sabato die Deiparæ Virgini dedicato: id quod ita fore præsentione quadam præceperat, & pronunciarat. Cuius Virginis amorem in suis nouitijs, alijs-que quibus vnquam præfuit altè imprimere fuerat connisus.

P. A N D R E A S
BRUNNER.

Hunc de vitæ statu ancipitem S. Andreas coram illi cum Cruce videri visus & gladio minax, Christi crucem in Societate amplecti iussit, ac moras trahenti verbera quoque inflixit. Sentiebat enim se, ductus in crucis in medio sectæ figuram (qualis S. Andree Crux pingi solet) vulneribus concidi, & illa vulnera tamdiu tergo infligi quoad recepit se imperata facturum. Et mox mente iucundæ paci reditâ hilaratus, promissis stetit; vitâ in Societate ductâ quæ talia decebat exordia. Quicquid illi imperabatur, securus erat Superior, illud ex obedientiæ sententiâ benè gestum iri. Et Boni scriptoris, & Ecclesiastæ partes honoratè impleuit, vsq; ad eminentiæ laudè. Ad neruû dictioni sacræ à Deo impetrandum, non prius quàm benè in se ipsum sauiret, suggestum conscendit. Suorum natalium, & pueritiæ egestatem sæpè narrabat. Anagnostæ officio functus est in ætate etiam vltimâ, & scribendo, dicendouè occupatus. Mirâ vi, mirâ efficacitate facundiæ. Agebat oratorem animarû purgatorij. Quot mensibus aliquod illis tributum pendebat: voto quoque concepto illis quidpiam promittebat vt aliquid per eas impetraret. Reperta est scheda eius consuetudinis vestigium sic inscripta: *Votum trium sacrorum pro animabus Purgatorij tu, IESV, ratum esse velis. Vos, anima quesitum nobis ius inueni. Aversa scheda pars habebat hæc verba: Votum trium disciplinarum extra ordinem, & recitandi officium defunctorum pro animabus purgatorij. O anima, facite me vobis debitorem.* Aiebat, se luculentam

E c 2 illa-

Germanus
Oeniponti.
20. Ap. 1650.
ætat. 61.
Soc. 45.

Vocatio.

S. Andree.

Obed.

Mortific.

Humilitas.

Purgat.

S. P. Ignat.
B. Aloys.

illarum opem expertum. Expertus etiam est auxilium S. P. N. Ignatii, & B. Aloysij; ab illo à dissimulata per verecundiam hernia, ab hoc à longo

& graui capitis dolore curatus. Triennio apud Sueciæ Regem obses multa tulit hilariter.

XXI. DIE APRILIS.

IOANNES BAPTISTA
SPINOSA COAD.Hispanus
Vallisoletii in
America. 21.
April. 1624.
ætat. 90.
Soc. 10.

Fides.

Obsid.

ANte initam Societatem apud Turcas captiuus, in præsentissimo pudicitia periculo, à procacibus fœminis inuitatus, fortiter stitit victor. Offerebatur illi Matrimonium Mahometano ritu: abnuuit, & asperè vapulauit vt à Christo descenderet. Nec sic superatus, in carcerem coniectus, & mortis iniecto metu minaciter tentatus est: sed & ibi vicit. Victoriæ firmamentum illi fuit, Confessio, quam apud Sacerdotem istic fortè repertum peragebat; & D. Synaxis quâ reficiebatur. Illud quoque diuinæ prouidentia fuit; quòd triremis à nullo custodita in mari ab illo reperta sit. Hanc ille perrogatis aliorum captiuorum consentientibusque sententijs, vna cum captiuis conscendit, & in Mexicum appulsus in Societatem, tametsi iam senex, at senectâ crudâ, & viridi, admissus est: in qua eo ipso, quòd aliquid imperaretur, arduum non putabat, perinde quasi obedientia omnem difficultatem rebus detraheret. Pro cubiculo arctissimum angulum impetrauit. Citra vllum respectus humani metum, cum fœminis breuiter, oculis modeste deiectis, nec admodum vrbane agebat, ne vrbinitas aliquid caliginis offunderet virginitati; quam foris per annos 60, in Societate verò per reliquos triginta integram conseruauit, vna cum

innocentia lethalis noxæ semper experte; sancti apud seculares nomen adeptus, eòque apud illos auctoritate potens ad sacra consilia, cum nonnisi de diuinis texere sermonem veller.

P. BENEDICTVS
MOLETVS.

Magna illi noctis pars peruigilatione sanctâ ducta est in oratione Dei, cum diei quoque quicquid posset orando expenderet, vel coram sanctissimo Sacramento, vel in alto sub tecto, iucundo cæli aspectu piè admodum delectatus. Omnes illas virtutes, quas in operario religioso requirimus, mus, laudant in eo ij, qui cum illo versati sunt. Homicidæ scelerato, à quo Benedicti germanus erat insidiosè trucidatus; non tantum ipse ignouit, verum etiam nobili suæ familiæ, Matri, & fratribus geminis iusto dolore, ac vindictæ cupiditate inflammatis, cum iam reus in carcere teneretur, vt ignoscerent, persuasit. Pudicitiam suam etiam in illa occasione intactam seruaui, quando in secreto conclau fœmina non ignobilis, ac clam scelestâ, veste virili dolum abscondens, illum ad scelus blandè primùm, deinde infamiae illi affingendæ nomine minaciter, sed nequicquam, inuitauit; illo ruborem illi, ac æternorum suppliciorum metum incutiente. Per annos 18, qua Præpositi, quo Rectoris fun-

Italus M.
sanx. 11. Ap.
1614. 221.
Soc. 66.
Oratio.

Castus.

Superit.

Etus officio, nunquam vllius cubicularis adiutoris opem ad verrendum, aut cubiculum componendum admittit, suppleuitque Ianitoris, & alia Coadiutorum officia priuatim, & palam, in Templo, culina, fabrica, pistrino, sese in infimis quibusque exercens. Domesticam disciplinam nullo aucte vllius laxamento turbari sinebat, citra omnem humani respectus metum. Cum domi nihil esset quod in Triclinio apponeretur nostris, egregia in Deum nixus fiducia, consueti aris

campani signum haud omiti iussit, & interea ex improviso adfuit opportuna liberalitas Dei, quae abunde prouidit. Faemina, quae a graui in puteum prolapsione caput quassauerat, & iam nono die nihil propè cibi admiserat, ferunt repente velut è somno experrectam surrexisse sanam sibi que P. Benedictum Confessarium suum adfuisse, ac se ab eo perlanatam affirmasse, comedissequè incolumem. Mortis suae tempus affirmatè, & ex vero praedixit.

XXII. DIE APRILIS.

P. BERNARDVS
COLNAGVS.

INflammati Patris nomen illi ab ardore, quo Deum vbique spirabat adhaesit. In conelauo suo à viro nobili, & nostro quodam visitatus, conspectus est inter orandum à terra sublimis. Inter sacrificandum fertur vidisse in Hostia Crucifixum per quinque vulnera sanguinis riuos effundentem. Ad Beatissimam Virginem colendam utebatur exemplis varijs, & imitatione sanctorum: ad illam litteras dabat, atque ab eius aspectu admirabiliter se refici sentiebat. Imposita Bernardi pectori aliquando manu Virgo Mater, illi dixit: labora nauiter, & indefessus pro salute peccatorum, & adducas ad me animas. Hoc enim obsequium praereliquis omnibus est mihi longè charissimum. Suauissima illi cum Sancto Antonio Parauino, cum sancta Agatha, cum caelitibus alijs familiaritas. Conspectus dicitur post mortem ad latus sancti Patris Ignatii dicentis: *Hic est verus filius meus*: aliàs visus Panormi, Ignatio sub umbella eunte, Bernardus vnam um-

bellae hastam seu baculam, sustinere; tres reliquas, sancto Xauerio, B. Aloysio, & B. Stanislao tenentibus. Superledeo alijs quampluribus, quae admiratione, quae imitatione dignis, quae anno 1641. ex authenticis Processibus digessi, & prodibunt in eius vita ad annum 1611.

P. ANTONIVS
DE CARDENAS.

NObilitatem suam, etiam ante initam Societatem, dignis moribus ornauit. Inter sacrum audiendum, vehementi impulsu audire sibi visus est vocem dicentis: *sequere me*. Ignoruscquidam, sed celebratae virtutis vir, illi haecenus ignoto, Domine Antoni de Cardenas, inquit, Deus te vult habere in Societate IESV. Ad socium eius verò: Te autem in ordine S. Augustini. In Societate Grammaticam, & Philosophiam docuit: deinde vnus è summis operarijs Euangelicis habitus. Dicendi ad populum, orandi, & lachrymarum dono fuit singularis. Illis qui ab eo commendari pro officijs petebant, responderebat: *finite me viuere, & mori*

Oratio.

Hispanus
Xerexij. 2.
April. 1615.
arat. 52.
Vocatus.Occupationes
seculares.

Ec 3 in

Resp. hum.

Fiducia in
Deum.Italius Caeanz
2. April. 1611
Oratio.Crucif.
Ench.

B.V.

Zelus.

Sancti.

S.P. Ignat.

Superit.

pace. Deus, ut vos fugerem, hic me abscondit. Inde illi orium ad sancta, quia nihil otij negotijs secularibus concedebat. Videbatur habere aliorum voluntates cereas plenè ad nutum, ut illis confessionem persuaderet, ipsis qui confitebantur stupentibus. Videbatur legere corda mortalium, adeò appositè illis, futura etiam, edicebat. Sæpè cum pallio descendebat, & socium vocabat, cum diceret se vocandum. Et ita eueniebat, mox ad portam appulso aliquo qui eum ad moribundum quempiam accersebat. Integram suorum Clericorum sodalitatem aliquando educebat ad missiones, fructu mirabili, & magnâ apud illos auctoritate, cum illis absentia & futura non semel prædiceret. De quibus eius vita loquetur anno 1615.

Zelus.

CORNELIVS IX NOVITIVS.

Belga Mechliniæ 21.
April. 1618.
ætat. 25.

Singulis horis.
Amor Dei.

Humaniorum, Philosophiæ, ac Iuris peritus ad Societatem nuper accesserat, sed illam ille scientiam, quantâ dissimulantiam potuit, sepeliuit, humilitatis, & Dei ubique amandi studiosus. Nulla illi hora inexplorato effluxit. Nam consuetudinem illam piè, inuiolateque seruauit, ut singulis horis in genua prouolutus, animum intra se colligeret, & quantis poterat expergefaceret, ac inflammaret. Sanctissimum Sacramentum crebrò visens, cum licuit, coram illo diu supplex perstitit, lacrymis interea iucun-

dè ore toto manantibus. Cum Deo semper, cum hominibus quoad potuit nunquam locutus est, nisi iuberet necessitas. Unde incorrupta, & inuiolata illi fuit semper sancta silentij lex, ab illo nunquam vllò verbulo lacescita.

Silentium.

P. ALBERTVS RVFFINVS.

Regienſe Collegium unâ cum Horatio, Flaminioque Germanis suis fundauit, & postea rexit magno studio disciplinæ quam à se ipſo ſeuerè, a manter ab alijs exigebat, magno & recto animi robore. Deiparæ Virgini studiosè addictus, illam ascetici sui stadij agonotheram, & Principè adiutricem elegit; illius honori, Rosaria, Hymnos, Preces alias, insigni corporis afflictioni coniunctas obtulit; ad idè alios impensè hortatus. Estensium Ducum confessiones per diu audiuit, integritatis, & candoris laude tantâ ut Raynaldus Estensis Cardinalis disertè de illo pronuntiariit, P. Albertum aulas frequentare cogi quidem, sed illi nil omninò quod aulicum fumum oleat adhærescere. Mortis suæ vigiliam apud Beatissimam Virginem celebrauit. Vesperis enim ad celebrem illam, quæ Regij religiosè colitur Deiparæ Virginis Imaginem adiit salutatum, extremis ibi functus officijs pietatis, quo illam, ut hæctenus vitæ, ita deinceps præsidem patronamque haberet, ac eadem nocte diei 22. Aprilis feliciter migravit è vita, religiosus ad finem vsque Virginis saluator.

ſtalis Regij
22. Ap. 1615.
ætat. 69.
Superior.

Pater auſt.
cus.
B.V.

Mort.

B.V.

XXIII. DIE APRILIS.

P. GONSALVVS
BARNOVVS.

P. ANDREAS
BRUCHMAN.

Hispanus
in Peru. 23.
April 1620.
ætat. 57.
Soc. 10.

VT ad Societatem penetraret, multis illi certandum fuit cum inimicis domesticis: à quibus, vt plus abesset, Societatem complexus in Perurium concessit. In paupertate singulari studio excelluit, ne ad sacros quidem vsus quicquam elegantiarum admittens, & vnica, eaque simplici è charta, B. Virginis imagine contentus, cuius aspectu se ad affectus teneros accendebat. Vultus illi pudicè modestus, vestes attritæ, ac luculentissimæ testes paupertatis dilectæ: cibus parçus, & oculi cum aliàs tum verò inter vescendum nominatim, nunquam sublari. Ieiunia illius erant penè inedia. Toro Aduentu, & sæpè aliàs, pane tantum vescabatur, non nisi frigidâ in potu admisâ. In morbo si quid inconsiderantiæ, vel indiligentiæ accideret à ministris, tegebat silentio; vti, & cœnam aliquando non allatam, altero è duobus illi assignatis existimante alterum id facturum. Morti proximus plenus laxitiarum. Quis, inquit, ad sociorum coronam, quis non altissimè sentiat, Patres mei, de Societatis instituto? O quam Religionem! o quam certum centuplum quod in illa morientibus promittitur: ò quale centuplum!

Medesina.

Mortific.

Vocatio.
Mort.

Magnæ, absoluteque virtutis virum hunc fuisse testatur datum de illo elogium. Fama celebris affirmat, illum desperanter ægrum, se sancto martyri Iosephato Polocensium, olim in Rutenò ritu Archiepiscopo impensè commendasse; illum ei vigili, & sedenti noctu conspectum hæc verba dixisse: Et en quia inuocasti me, adsum. *Habe spem, Pater, in Domino Deo firmam.* Nam hac vice non morieris: & idèd mox vbi sanitati restitutus fueris, Deo gratias referas. Hæc à sancto clarè dicta, Andreas distinctè percepit, eorum veritatem receptâ incolumitate breui expertus, & post menses aliquot religiosâ morte decessit.

Prutenus
Polociz. 23.
April 1620.
ætat 64.
Soc. 46.
Sancti.

P. IGNATIVS DE FONSECA.

Stirpe nobili natus, in Societate humilitate, sui afflictatione, rerumque diuinarum peritiâ excelluit, eoque Magistri Nouitiorum, ac postea plurimum Collegiorum Rectoris partes egit laudatè, sancto exemplo. Dicuntur ægri plures precibus ab illo fuis perfanati: Villaregij, quidam à calculo: P. Garcia Rodriguez ab acerrimis doloribus, postea quàm Ignatius pro illo celebrauerat non reuersis. Hispali cui-dam matrimonium perperam inuenti magnas clades ex vero prædixit. Plura dedi de illo in vita ad annum 1577.

Hispanus
Hispali, 23.
April. 1577.

Oratio.

XXIV. DIE APRILIS.

P. GONSALVIUS SEBASTIANVS BAR-
MELENDIVS. RETTUS SCHOLAST.

Hispanus
Neapoli. 24.
April. 1580.
Soc. 12.

n. 78. 79.

Patientia.

Mors.

Christi pass.

Patientia.

Hic per molestias plures, & morbos multifariam exercito ad patientie documentum Christi patientis species oblata est ante mortem. Omnia hæc breuiter sic habet Societatis historia; ad Societatem adiunctus in Boetica anno ante duodecimo, cum Christophori de Royas Cordubensis Episcopi Prouisor laudatissime fuisset. dein Madritano Collegio Præfectus, ob insignem prudentiam atque virtutem, à Rege, & Nuncio Apostolico ad cognoscendos sacerdotum, ac Religiosorum moris in Boeticam missus est: quod ita nonnullos, quorum res agebatur, offendit; vt confictis criminibus ad sacrum Quæstorum Tribunal eum vocarint: quibus, vt explicaretur molestijs, ac rerum absegestarum rationem redderet, vocatus Romam, dum Neapoli magno, cum domesticorum exemplo, externorumque versatur, in grauisimos incidit, diuturnosque morbos. Paucis verò antequam moreretur diebus, cum vno, eodemque tempore multis acerrimisque doloribus torqueretur; inter suscipiendam diuinissimam Eucharistiam, incertum, an corporis oculis, an tantum illustratâ mente, vidit, vt perhibent, Christum Dominum, qui ostendens ei multitudinem, acerbiterque cruciatuum, quos olim in terris causâ nostrâ susceperat; addebat: Hinc intellige, quanto sint minora, quæ tu pateris: quâ ex visione, quoad spiritus supersuit, solatium cœpit maximum.

310. XXX.

Hic inter orandum, animum per summam attentionem; inter vesendum; & alias, oculos per summam modestiam componebat, modestissimi cognomento dignus. Do, quæ de illo Annuæ Eborenses: studio precandi laudabilis, & modestiæ ornamento prædicandus. Id Archiepiscopus Theotonius animaduertit: nam cum pranderet apud nos, & oculos per cœnationem circumferret, ministro patellam porrexit; atque, hanc dixit, defer ad illum fratrem *modestissimum*. Cupiebat ad Indos proficisci, atque Iapones; & eo solo sibi affirmabat acerbam videri mortem, quod eò nauigare nequiret: & vouerat antea cum valebat, pro viribus acturum, vt ad eos populos obedientia mandante mitteretur. Ardebat Dei videndi incredibili, quodam desiderio; eamque rem iam moriturus crebris sermonibus vsurpabat. Eluxit illi Aprilis dies quartus, & vigesimus, vitæ vltimus. Ad eum recreandum, carmen de cœlesti felicitate fratres quidam cecinere: ibi animus ergastulo corporis solutus emigravit.

IACOBVS MAGNVS
SCHOLASTICVS.

Mantua in Patria, quo die ante biennium Societatem fuerat ingressus, eodem anniuersario receptus est, vt spes nos tener ad Societatem ciuium supernorum. De hoc Iuvene, inquit Mantuanum Collegium, multa præ-

Lustrans
Eboræ. 24.
April. 1580.
ætat. 21.
Soc. 6.

Mors.

Italus Mantua.
10. 24.
April. 1601.
ætat. 17.
Soc. 4.

præclara sanè prætereo, tantùm dico, illum semper fuisse Deo placendi studiosissimum. Hæc illius erat quotidiana ad Deum precatio, vt rationem verè, perfectèque Deo in Religione seruiendi doceretur. Mirus in illo fuit amor in fratres omnes, quorum in occursum ita gaudio perfundebatur, ac si rem esset optatissimam assecutus: quia & illud addebat non leue suæ in omnes beneuolentiæ indicium, quòd, & pro eo, qui se illi obuium fecerat statim salutationem Angelicam secum ipse recitaret; & si quem esset compellaturus, id non nisi aperto capite faceret vnquam. Interrogatus à Magistro Nouitiorum, num qua in re peculiarem difficultatem sentiret, nullam vnquam sciuit exprimere. Porrò in obedientia, humilitate, exacta legum nostrarum obseruatione excellēbat in primis; sibi verò nihil omninò facere videbatur, cùm tamen tam multa faceret, tamque diuinis rebus intentus esset, vt omnes eum admirarentur, proptereaque in rebus exterioribus occupandus esset, & admo- uendus à Præside, vt propter valetudinem animum aliquando ab intenta illa, perennique rerum diuinarum cogitatione diuerteret. Sed nimirum Deus illum sibi, non nobis volebat. Nam cùm hisce, & alijs virtutum exercitationibus satis se Deo, & hominibus decem, & octo mensium spatium in tyrocinio probasset, cœpit sanguinem spuere: quem morbum aded æquo tulit animo, vt sanitatem à Deo petere nou sit ausus, nisi cùm id iussit Magister Nouitiorum. Ingrauescente morbo, nec curationem vllam admittente, missus est Mantuan: sed nec terrena Patria quicquam illi leuaminis attulit, cœlestibus ad se iam ciuibus accersentibus, quare sextum post mensem, quàm in morbum inciderat,

sanctissimis Sacramētis ritè communis animam Deo reddidit 8. Kal. Maij, quo die, vt ante diximus, seculum reliquerat.

P. FRANCISCVS ICART.

Nobilitate, sui demissione, plurimâ corporis afflictatione, sed & pro animarum salute susceptis laboribus fructu permagno sæcundis, mirâ denique in educandis verbo exemploque, Nouitijs dexteritate fuit Prouinciæ vniuersæ nobile documentum. Domi, & foris præclaro sancti elogio celebrabatur: & visus est aliquando in splendore quodam cœlesti extasi absorptus. Aiunt eum pueri caput scabie coopertum persanasse cùm manu illi impositâ diceret; *O bone, paruule, Deus te curet, ac benedicat.*

Hispanus
Gandix. 24.
April. 1610.

Oratio.

P. IOANNES GVERET.

Huius discipulus immane parricidium perpetrarat. Qua propter ipse quoque tamquam illius magister, perinde quasi conscius, in suspensionem, & diram quæstionem tractus, quartam horæ partem ad precandum impetrauit; id quod ore ac oculis amore diuino aded inflammatis fecit, vt ijs, qui cum spectabant scintillæ diuini amoris iudices illi ab ore toto erumpere viderentur. In equuleo tam paratè, tam sapieater respondit, vt iudices innocentia suæ, ac fortitudinis testes, & admiratores habuerit. Dixit postea sibi diuinitus id euenisse, MARIA matre gratiæ inuocatâ, vt nihil omninò dolorum persenserit, vnde postridie illis ita tortis pedibus, octo Gallicas

Gallus Nanci.
cci. 24. Apr.
1630.

Oratio.

Ff leucas

leucas, & mox Romanum quoque iter confecit. Romæ in Professorum domo Minister, deinde in Lotharingia Nouitiorum per 18. annos Magister, & Principum confessarius pro viro velut è cælo lapsus habebatur. Etiam occupatus expedire cor eleuabat in Deum. Cum de diuina bonitate sermo erat, toto vultu illi fluebant suaves amoris lacrymæ. Angelum custodem familiariter coluit; eius etiam aspectu, quemadmodum creditur re-creatus. Supremæ noctes, integræ illi fluxere in illis versiculis identidem repetendis: MARIA Mater gratiæ, &c.

Ang. eus.

B. V.

P. GREGORIVS
WEILHAMER.

Germanus
Treuiris.
24. April.
1650. æt. 50.
Soc. 22.

Sancti.
Mort.

Mortif.

Fides.
B. V.

Hic pium diem persanctè obiit in tyronum domo, appenso ad col- lum gemino fasciculo sanctorum sorte menstruâ in Societate ductorum, & vnâ tumulo condendorum. Nouitios dum in infimis quibusq; officijs imitaretur, eos vicissim ad imitationem sui perpetuâ exempli pulchritudine accendebat. Mira illi ad diuina persua- denda facultas, cui vix vllus facilè ob- luctabatur proterurus. Nullo dubiæ, seu tenuis valetudinis obtentu sibi pe- percit, quin à seipso quotidie flagris in- fictis vapularer. ad Catholicam veri- ratem adduxit facilè quingentos, quo- rum ferè trecenti breui abière de vira. Lapillo B. V. Foyensis persæpè mor- bos pepulisse affirmant fuisseque mag- nis elogijs, & parui Patris nomine passim percelebrem. Nunquam opti- matum quempiam cuiuscumque ne-

gotij causâ adibat, quin infimæ fortis domum aliquam & afflictos in ea con- ueniret, ac solaretur. Mortem num- timeret rogatus in morbo, respondit; se quæ à Deo hætenus flagitasset, om- nia consecutum; vnâ hanc felicitis mortis gratiam adhuc ad cumulum superesse; ac se illam auidissimè (ma- nantibus vberrim cum hæc diceret la- chrymis) expectare.

Humilitas.

EMMANVEL DE
ARTEAGA COAD.

Demissionis, ac religionis studio permultum excelluit. Licet pane modico vesceretur, tamen cibos alios vix libabat, vt plus obueniret paupe- ribus. Quærebat labores quàm maxi- mos, ijsque se quanto maximo conatu poterat, impendebat; nihil habens, & nihil desiderans. Fidelis erat Deo, ac Societati etiam cum foris versaretur in officijs quæ non nisi probatæ virtu- tis viris committi debent. Angelo cus- todi deuotus cum esset, opem illius opportunam expertus est, quando ille Emmanueli se dicitur videndum ob- tulisse & commonuit periculi quod eius pudicitæ ab impudente fœmi- na imminebat, quæ illum ad concla- ue quodpiam dissimulanter vocauit. Fugit illicdè monitus, vt aiunt, ab Angelo suo Emmanuel, ac tenerimâ grati animi significatione plenus rem omnem Patri spirituali enarrauit. Ex- tremis sex annis lecto ferè affixus in- ter acerrimos dolores decubuit, nun- quam questus, semper contentus, & diuinæ voluntati consentiens.

Hispanus.
Limæ. 24.
April. 1654.
æt. 30.
Soc. 50.

Laborem.

Ang. Castil.
Castil.

Patientiam.

XXV. DIE APRILIS.

P. GREGORIVS
DE VALENTIA.

Hispanus
Neapoli. 25.
April. 1603.
ætat. 54.

Theologicum, clarum, religiosum in illo ingenium emicuit cum facilitate morū, & explicandi felicitate. Certè à Clemente VIII. de gratia auditus, magno est elogio honoratus. Viri modestia, & ordinis domestici obseruandi religio in illo singularis eluxit semper. Ita obibar ea, quæ disciplina domestica præscribit, quasi ad ea voti religione se obstrinxisset: cuius documentum est illud, quòd cum Romam euocatus iter Ingolstadio pararet, cuiuspiam ioco dicenti illum ad rubrum pileum euocari, post breue silentium madidis oculis in hæc verba responderit: Crede mihi, mi Pater, nisi quis meditationem suam matutinam quasi ex voto obeat, facillè hæc optabit.

Disciplina
domestica.

Mentis
Oratio.

P. SIMON
WIPPERMAN.

Germanus
Osnaburgi.
26. Ap. 1691.
8. V.

In tyrocinio die quopiam otium natus, vnus diei spatio notatus est vigesies, & semel coronam B. Virginis percussisse. Facilitatem mentis ad Deum colligendæ, quæ erat à Deo donatus, cuiusuis ingenij habilitati præferebat. Diu æger, quotidie diuina Synaxi reficiebatur, pijsque colloquijs, maximè si è libro Iob quidpiam asferretur. Aiunt, cuidam illum ingenio candore difertè aperuisse se in Nouitiatu à Beatissima Virgine osculum

accepisse. Inde illi de Beatissima Virgine agendi suauitas, & gratia singularis, Humilitatem cultu omni, officio, verbis, profundo ànimi sensu in officijs abiectis erumpente impensè coluit semper, famulus Ancillæ Domini, Dei Matris.

B. V.

Humilitas.

P. CHRISTOPHORVS
DE MENDOZA.

E Peruano Regno in Paraquariam clam profugit adolescens, vt Societati nomen dare posset, auulsus à nobili sua domo. In Societate omnia quæ agebat, patiebaturque, in sacrificium Deo pro animabus purgatorij offerebat. Plures colonias inter barbaros instituit, plurimis ad Christi fidem adductis; donec à veneficis, celebris magi iussu in eum irruentibus, sagittis confossus est; vnâ per tempora, duabus in humeris, tum sude illi caput quassatum est. Veneficorum vnus eius auriculam abstulit pro præda. Crucifixus ex eius collo pendens repertus, cachinnis ac fannis exceptus. Adhuc viuentis, & Christi fidem prædicantis os malleo à veneficis contusum, dentesque plures excussi. Mox raptato nasus, auris, vtrumque labium, lingua demum abscissa. tum demum desijt Christum loqui. Pectus denique apertum, euulsus cor, & intestina è ventre. Cadauer in flumen abiectum.

Hispanus in
Paraquaria.
25. Apr. 1635.
ætat. 46.
Soc. 19.

Purgatio.

Fides.

P. G A S P A R
P A E S.

P. I O A N N E S
S L O S T O V V S K I.

Lustitanus
in Aethio-
pia. 25. April.
1635. æt. 42.
Soc. 28.
Imagines.
Fides.

Sanguis
mirus.

Mors.

Cælum.

IN Æthiopia, cum ob dubiam Æthiopici baptismi formulam confertim & plebs & nobilitas peteret baptizari, fecit id Gaspar, etiam fessus in opere iucundo & glorioso. Pingendo quoque Regis, & aliorum animos excitabat ad pietatē. Imperatori mortuo superstes vidua in schismate pertinax, filio, baptizato licet, persuasit; illius Regnum, nisi Romanā fide profigatā, stare non posse. Electo ergo Patriarcha nostro, Gaspar clandestinus istic hæsit, ad Catholicorum qui in fide persistebant solatium. In festo S. Marci in Gasparem Catholicis instruendis intētum dynasta quispiam cum 150. lancearijs irruit; quorum furore Gaspar occubuit, lanceis hastilibusque confossus. Ipsi hostes obstupere, idque disertē postea testati sunt; Patris Gasparis sanguinem è vulneribus manantem non decidisse in terram; sed in cælum, seu in aërem, euanuisse.

Propè Iarosaluiam ab suburbanam ædem Beatissimæ Virginis obiit. Hic ante 56. annos Vilnæ ob desertum Arium, à patruo, & omni humanâ re, ac spe desertus, eoque se flagrantius in DEIPARÆ fidem dedens coram illius imagine, atque ab illa consultrice consilium petens, eiusque monitu Societatem ingressus voce illâ tunc auditâ. *Pete: ingredi Societatem IESV.* In Societate moriens Patri suæ conscientiæ præfecto, candidè affirmavit, se purissima suâ Domina opportunam Oeconomix suæ pluiam, serenitatem, & quicquid demum petierit semper impetrasse, eiusdem impetratione à vitæ discrimine vnâ cum equo in profundam foueam secum delapso, & aliàs cum ab equo rapraretur, creptum. Humilis Beatissimæ Virginis, fuit semper seruus, & filius, quasi diceret cum psalmographo Mariano. *Vernaculus tuus sum ego: minimus in familia tua.*

Polonus
Bar. Nauig.
April. 1635.

V. B.

Vocatio.

S. Bonam.
pl. 125.

Italus No.
26. Ap. 1635.

Confessio.

Mors.

XXVI. DIE APRILIS.

CHRISTIANVS
SCHACHER COAD.

Germanus
Monachij.
26. Ap. 1635.
æt. 80.
Soc. 47.

Paupertas.

SVi contemptione, ac studio paupertatis planè fuit insignis; vnde nunquam quicquam, quod aut nouum, aut nouo simile esset, vel petijt vel admisit; duobus his in veste omni, quâ utebatur intentus, ve munda esset, atque attrita egregiè.

Ad aulam Principum per ipsos 40. annos Patres comitatus, libellos lectitabat; & si se dabat occasio, aptè, sed verecundè, aulicis, ea dicebat quæ ad vitam cum virtute ducendam opportuna esse didicerat. Cæterum præclarum de illo istud elogium perscribitur; quod dicitur in *uisione* fuerit admirandâ.

Silentium.

P. ALPHIVS

Lustitanus
Nang.
26. Ap.
æt. sup.

P. A L P H I V S
M A N F I T U S.

Italus Noti.
26. Ap. 1635

Confess.

Mora.

Hunc eximia super ordinariam virtutis nomine vulgo celebrem virum singularis in disciplina domestice studio attentio, sacrum quoddam secretum, ac mirus cubiculi amor; silentium, oratio attenta, magna de diuinis rebus loquendi peritia, verborum parsimonia, nunquam elata vox, in sede Confessionali magni exempli modestia commendauere. Quibus confitentibus aures præbebat, pietatem spirabant, aded vt cum inesse alicui videbatur singulare quidpiam egregiæ virtutis, prouerbo diceretur. Hic Patre Alphio Confessario vitur. Cuidam, cui secunda omnia fluebant ex animi planè sententia, ne his fideret, grauitè, edixit; prædixitque illi successus improperos. Prædictionem rei euentus veram fuisse ostendit. Cum ad Sodales diceret apoplexiâ ictus inter digrediendum aiebat; à Deo se vocari. Et mox concidit. Mortem admiranda quædam secuta fuisse traduntur: Marium Cangemi paralyticum, acceptâ iam extremâ vocatione mutum, cum frustra è Patris Alphij veste illi admota sunt à pio quopiam Sacerdote, ad se rediisse, ijs Sacramentis, quæ hætenus ob sensus vi morbi abalienatos percipere non poterat, munimè esse, testamentum condidisse, demum conuulsi.

P. C H R I S T O P H O R V S
F E R R E I R A.

Eufrianius
Nangaſchl.
26. Ap. 1652.
æ, supra 80.

Comperit non est quo die agnem gloriosum expleuerit hic heros Christi; sed placuit illum hoc S.

Marcellini lapsi primùm, deinde coronati Martyris die ponere; quippe qui & ipse tormentis Iaponicis impar, cum in fossa è pedibus in caput pronus penderet, defecerit, postea tamen facti pœnitens (vt quidem de illo credibiliter plurium literæ aiunt, & ego fidem illis, licet non planè indubitata, probabili tamen famâ nixam, tantisper adhibeo; paratus aliter credere, si magis explorata olim contra fortasse afferantur) facti, inquam, pœnitens, magnum vt olim fragilitatis suæ, ita postea diuinæ misericordiæ documentum sit factus: ne vel nobis præfidentes corruamus, vel de Deo desperanter cogitare aliquid audeamus. Apud Iapones *Tendo Tetsia* illi nomen fuit: vixitque semper in mœrore animi, conscientia stimulis agitatus; neque tamen palam Christum fateri ausus: ne tormentis subiectus ab eodem iterum deficeret. Tandem instinctu Dei horrendum Apostasie flagitium exosus, decreuit hisce tormentis potius corpus obijcere quàm æternis. Quocirca cum iam ætate annum octuagesimum supergressâ, & morbis graui, lecto affixus decumberet; suspirabat sæpè, aiebatque dolenter: Itane, Domine Deus meus, fieri potuit, vt ego sanctissimæ tuæ fidei desertor sim factus, metu amittendæ vitæ huius tam caducæ? O Domine! O misericordiarum Pater! Erraui, sicut ouis quæ periit. Ah, mi Deus, ah Domine mi, quantum me pœnitet, quod te offenderim! Et plura his vbi dixit; illud crebro repetebat: Domine, suscipe hanc meam voluntatem in sacrificium! & adminiculo tuæ gratiæ me sustenta, vt constans in tormentis perseueranter tester amorem meum erga te vsque in finem. Hæc inter vberes lachrymas, atque singultus crebro ingeminantem audiebant vicini Iapones: à quibus commoniti.

Et 3

Guber-

Fides.

Gubernatoris milites, Christophorum velut visitaturi adire; ac ex eo incredibili dolore pleno, doloris causam rogare, audiereque causam esse quod à Christo vero Deo ac homine, metu mortis & cruciatuum, turpiter defecisset. Quare idem Xoyæ Gubernatori nunciauit; se nimirum fidem Christianam profiteri, eamque tueri velle usque ad mortem. Quapropter Gubernatoris iussu ad fossam captatus est, Christum semper clamans, ac prædicans; ibique de sigillo suspensus felicem agonem conclusit: bonis quæ habebat mox ad fiscum redactis, ut fieri solet in ijs, qui in fidei odium occiduntur.

Vocatio.

Sacrum.

Prædixerat de hoc Marcellus Mastrillus iam olim, fore ut in Iaponia novum Marcellinum habeamus. Cumque sacrificaret, ac Bastum Coadiutorem virtute supra ordinariam magnâ illustrem rogaret, ut eo in sacro Christophorum Deo impensius commendaret; à sacro peracto dixit P. Marcello Bastus: visum sibi Christophorum

in veste Societatis, sed sordidâ, cum ille divinam hostiam tolleret in sublime: cum verò illam frangeret, conspectum sibi eundem in veste mundâ, & nitidâ: denique cum diceret, *Domine, non sum dignus*; Ferreiram coram ibi constitisse in veste vndequaque candidâ, & instar crysalli translucidâ.

Hæc iam scriptis, ac typo semel iterumque vulgatis, novæ Macao literæ 29. Decem. anno 1655. à Georgio Nunes Soc. Iesu datæ perferuntur, in quibus ea confirmantur quæ de gloriosa Christophori Ferreiræ morte narraui: & dicitur, magnam fuisse Iaponum admirationem, cum eum viderent; audirentque dicentem se esse, ac velle vivere & mori Christianum atque Catholicum; & perseveranter ijs quæ dixerat adhærentem usque ad mortem, quam in Iaponico fossæ tormento fortiter oppetiit, id quod aliunde quoque plurimum testificatione firmatur.

XXVII. DIE APRILIS.

P. P E T R V S
DE MONROI.Hispanus
Hispani. 27.
April. 1598.

Vocatio.

Humilitas.

Miris despicientiæ sui artibus ingeniosus fuit in Societate; ad quam anteaquam se reciperet diu rebellis lumini tandem se perucit, posteaquam novem sacra in honorem SS. Spiritus celebrari curavit, ut lumen acciperet, id quod Deus vellet consilium capiendi: Societati Sacerdotium opimum reliquit, in eaque Coadiutoris munera, labore insigni obtuit toto decennio tametsi nobilis, & lautè domi educatus. Dum ad studia, & sacros ordines accitus tantâ

demissione ubique se gessit, ut pauci eâ virtute illi pares fiat vis; Etiam cum præfesset, coram summis quibusque eadem se affirmabat, & ignarum quid esset respondendum. Alias obtusam sibi esse aciem ingenij; & plura hæc similia. Lacerna illi pro veste, nuda tabula pro lectulo ibi centone vno inuolutus dormiebat; quotidie ieiunabat, orabat efficacitate tantâ, ut quicquid orando peteret, assequi videretur. Aiunt cuiusdam è nostris morbo cruciati dolores in se transferri petiisse, & prius illos perferens, quam preces absolueret.

Mortif.
Oratio.

Charitas.

P. WEN-

Bohem
Olomu
April. 16
stat. 70

Zelus.

Italus C
taic. ne.
April. 16Italus R
mæ 28,
April. 15
stat. 33.

Vocatio.

P. WENCESLAVS
STURMIVS.

Bohemus
Olomu. ij. 17
April. 1601.
ætat. 70.

A Sancto Patre Ignatio ad Societatem olim adlectus, tenerrimâ erat erga institutum, ac leges nostras reuerentiâ, & obseruatione, nil tam erat minutum, quod acciperet, nisi Superiore prius annuente. Zelo fidei contra Picardos illustri, scriptis illum concionibus missionibusque, lueulenter testatus est. Etiam æger ad templum reptabat, vt confitentes audiret. Id quod feriâ 5 Maij hebdo. cum per horas plures fecisset, vesperi apoplexiâ tactus est, antiquum religiosarum disciplinarum omni accuratione, ac prisca pietate, domi forisque singulari exemplo, etiam in senectâ expressarum documentum.

Zelus.

P. ANGELVS
SIBYLLA.

Italus Cal-
taliern. 27.
April. 1611.

Benè vbique sine præfesset, siue subfesset de domicilijs, vbi erat, & de religiosâ disciplina meritus est Pater Angelus, vir integerrimus comitate

morum, atque candore; at maximè sui despicientiâ, omnium bono Religioso dignarum virtutum viua, nec vnquam oriosa effigies. Mamertino tyrocinio iterum regendo destinabatur. Sed prædixit quâ domi verbis, quâ Catanam datis ad quemdam litteris, frustra id agi: se enim non Mamertum, sed ad feliciorum vitam properare. Id quod euentu breui firman- tum est.

Mors.

P. IACOBVS
RHIO.

ANno 1611. in Orientem soluit. Macai Barauis oppido diripiendo imminentibus, ciues bellicorum tormentorum tractationem, & quomodo mœnibus cingi Macaum deberet, edocuit; eoque magnas illis vtilitates attulit. Pechini feliciter tractauit, & Euangelium, & Mathe sin; Regi impensè gratus: aliquo oblatos Magistratus non admisit. Mortuus magnâ pompâ, celeberrimâ viâ, sepulchro illatus; & Mandarinorum iussu eius effigies coloribus expressa vt viueret in oculis, & memoria Posterorum.

Italus Pechi-
ni in Sinis.
27. Apr. 638.
Ætat. 48.
Soc. 26.

Humilitas.

XXVIII. DIE APRILIS.

P. IACOBVS
CERVIVS.

Italus Ro-
maz 28.
April. 1575.
ætat. 33.

Hic sancti Alexij vita lecta tenebras adolescentiæ, in quibus iacebat, absterfit. Lumen petenti quid agendum esset, vir veste nostrâ, & pileo insignis totâ nocte cõspectus est, incertum vigili, an dormienti. In tyrocinio nescio quem torporem illi excussit scheda fortè lectulo affixa, in

Vocatio.

qua hæc legebat: *Ad quid venisti? Ad seruendum, non ad regnandum.* Ex eo tempore, *Pro Patre*, inquit *mibi IESVS erit: pro Matre, cæli Regina Maria: sancti Angeli pro fratribus.* Peccatorum suorum aspectu exterritus, & confusus, nec audens diuino conspectui se sistere, Beatissimam Virginem inter-nunciam per quam admitteretur, assumpsit: & sanctissimam Trinitatem precaturus, pro præparatione semper *Aue MARIA* præmisit. Aiunt, vota ab illo

Feruer spiritus.

B. p.

Vota renouit.

illo.

illo quotidie primum semel, tum bis, ter quater, decies demum vices, denique ter millies renouata; ter quotidie humi pronus pavementum trecenties lambebat. Laureti in sanctissima illa domo, mira dixit sibi fuisse concessa. Etiam noctu ter excitabatur ad Laurentanas DEIPARÆ Litanias recitandas, quas interdum sæpè recitabat. Si quis illi se commendabat in preces, *Aue MARIA* statim pro illo recitabatur, ne memoriam aliud quam Deus occuparet. Ut esset magis pauper, etiam coronam Beatissimæ Virginis se priuauit, digitis pro granis vsus; factus est aliquando, se vel pronunciato Beatissimæ Virginis nomine, statim habuisse contritionem sensibilem vsque ad multas lachrymas; & cognouisse quod B. Virgo sit promptior ad suppeditandum nobis opem quam simus nos ad petendum. Angelus custos ab illo rogatus, noctu non semel illum, sed sæpius excitauit. Plura de illo dedi inter vitas illustres ad annum 1570.

P. DIDACVS
FERNANDES.

In Brasilia
in Reritiba.
28 Apr. 1607
ætat 60.
Soc. 41.

Magnas Brasiliæ utilitates attulit eius vita, magnum verò dolorem mors, tanto de illius virtute populi sensu, ut terram è loco in quo est conditus postularint aduenerationem. Animarum Christo addicendarum desiderium ad magnos illum labores compulit. Aiunt annuæ, illum istic è barbaris ad Christum adduxisse facile 12. millia animarum.

Zelus.

P. CAROLVS
A LOTHARINGIA.

Principe, Episcopo ac Comite Viridunensi Societatis impetrata humilitatem amplexus est: ad quam 2. Februarij pernotus multis lacrymis persusus fuit. Dæmon ex energumena, cum templum ingressus esset Carolus tunc adhuc Episcopus, ridiculam cogitationem illum, & ineptam habere dixit; quod vellet in cornum nigrescere. Digresso illo timere se dixit dæmon, ne Carolus id quod moliebatur perficeret. Illud enim negotium Deiparam suscepisse tractandum, & peragendum. Romæ 11. Iunij veste nostrâ indutus, postea Tolosæ præfuit domui Professorum. Sancto Patru Ignatio mirum in modum fuit semper addictus, atque pauperibus. Ager cum loqui prohiberetur duos Patres rogauit, qui de diuinis coram illo colloquerentur, affirmavitque asseueranter, se illo morbo moriturum. Gregorius XV. Pontifex Maximus, 22. Aprilis 1622. potestatem illi faciens Societatis amplectendæ, earum, quæ id agunt animarum statum ait Regibus inuidendum: agnoscere se felicitatem illius, gratiasque Deo agere, qui per illum velit augere sanctarum artium, Christianorumque triumphorum exempla. Proficiscere, inquit, ad eam sacræ Militiæ Societatem Catholici nominis defensione, & Hæreticorum excidijs clarissimam. Idem ad Ducem Lotharingiæ ita scripsit de Caroli consilio: *Hominum, Angelorumque lingua laudanda deliberatio.* Quatuor Societatis votis quintum adiecit 8. Decembris 1628. Romæ, & scripto complexus est, *se semper questurum maiorem Dei gloriam in rebus gravibus: & semper defen-*

Gallus To-
loisæ. 28.
April. 1611.
ætat. 39.
Soc. 9.

Vocatio.

B. V.
11. Iunij.

Anglus
Londin.
April. 1611.

Leclerq.

Eides.

Gallus
Gauij
April. 1611.
ætat. 60.
Soc. 44.

Vocatio.

defensuram immaculatam Beatissima, tionem &c. Plura de illo in vitis illu-
& dulcissima Virginis Matris sue concep- stribus ad annum 1631.

XXIX. DIE APRILIS.

P. FRANCISCVS
PAGIVS NOVIT.

Anglus
Londini. 19.
April. 1602.

Letio spiri.

Fider. 71

P. Ioannis Tomsoni familiaritate conuersus, & ad caelestia permul- tum accensus est, potissimum cum sa- lubre quiddam animo suo ab eo ad ex- scribendum accepisset. Patribus in Anglia seruiuit; eapropter pericula, vinculaque perpeffus. Postea Sacer- dos exempli optimi, ac zelo forti ple- nus, cum Societate impetrata, iter pararet in Belgium ad ponendum ibi tyrocinium, captus; & Londini maie- statis laesa (quod Sacerdos esset) dam- natus, suspensus, excarnificatus est,

P. IOANNES
GUALBERTUS.

Gallus Pi-
clauij 19.
April. 1626.
aet. 67.
Soc. 44.

Vocatio.

Hic ecquid a se Deus veller circa vitæ statum pie deliberabundo, & semel atque iterum in secreto mu- saeo librum forte aperienti, locus ille occurrit, qui monet deferendum esse Patrem, & Matrem &c. ei qui Chri- sti discipulus esse velit. Societatem in- gressus suâ illam beneficentia, sed magis virtute locupletauit suavis illi, pacata, & ad commiserationem pro- pensa indoles; vnde ab ægrorum cu-

ra, & consuetudine, atque officijs auel- li non poterat, charitate se verè disci- pulum Christi esse testatus, cuius tituli causâ domum, & seipsum reliquerat, quemadmodum à libro illo suo moni- tum se olim fuisse meminerat.

P. CAROLVS
DE REBREVIETTES.

Belga Duaci
19. Ap. 1617.
aet. 29.
Soc. 13.

B.V.

Mort.

S.P. Ignat.

Conf. s. quot.

Ad præclarum ingenium insignem diligentiam habebat adiunctam; vnde illi permulta eruditio. Ad B. Vir- ginis cultum vnicè promouendum se promissione obligarat; & particula- tim adnotarat quicquid ab illa benefi- cij se accepisse commemorat. Solemni formulâ se illi quotidie dedicabat, cuiusque imaginem sibi præ oculis esse volebat, æger, & petebat illam suo cordi imponi, si vi morbi mente forsi- tan aberraret. Sancto Patri Ignatio impensè planè fuit addictus, cuiusque cultui primum cuiusvis mensis diem destinabat, si conualuisset. Non admit- tebat quicquam sibi, aut potionis, ex- tremo in morbo, quod non SS. IESV nomine, & aquâ sancti Patris Ignatij expiasset, conscientia quoque per quo- tidianam exomologesim, semel, & aliquando sæpius, expiatâ.

illus To
re. 28.
ril. 1631.
at. 19.
o. 9.
ocato.
V.
i. Iuuj.

Vocatio.

XXX. DIE APRILIS.

A N O N Y M V S
HISPALENSIS.Hispani. 30.
April. 1595.

B. V.

Vocatio.

Hic dies mortis ab aliquibus assignatur illi, cuius mors vel eo ex capite fuit conspectior quod videatur à Beatissima Virgine impetrata, ne extra Societatem, illam obiret. De illo sic annuæ. Alterius conspectior mors; quod ei certas ob causas nostri edixerant faceretur Collegio, ac res suas sibi haberet; quod ubi audiuit, nihil mutato vultu respondit; vel inuitis illis se tamen vnum è Societate futurum, quoniam id à Dei Matre impetrasset. Nec frustrata illum spes, qui si viueret, abeundum sibi sciebat, vixit, vt nunquam abiret.

P. Iacobum, seu Didacum Zuniga aliqui hoc die ponunt. Vide 3. Apr.

P. A B R A H A M V S
G E O R G I V S.Maronita
ad mare ru-
brum. 30.
April. 1595.
Stat. 32.

Euchar.

Cruz.

Paupertat.

Hic etiam tum infans, quartâ & sextâ quavis feriâ à fugendo lacte abstinebat. Cum B. Aloysio ad S. Ioanem in Laterano minoribus initiatus ordinibus, postea in Lusitania Santarenæ admirandam, quæ istic est, Eucharistiæ hostiam adorans vidit in illa Christum Cruce onustum, à quo animatus est ad mortem, quam intellexit sibi esse in fidei odium inferendam; idque socijs latus dixit. Inter summas Indiæ ærumnas, deliciarum plenus, in hæc identidem erumpebat: *O quæ diuitiæ, ô quæ diuitiæ sub sancta ista paupertate latent!* In Æthiopiam instititoris Armeni instar destinatus, à Matthia

Albuquerque Prorege agnitus, & amplexu salutaris est; dicente illo: Hæ sunt artes quibus suos in mortis discrimina dat, & oculos mortalium fallit, vt animas lucretur, Societas! Ibi proditus, tentus, & id ad quod istuc ibat fallus, cum iuberetur Christum abijcere, vel saltem id simulare. spe libertatis, mercium, ac dignitarum oblatâ, id execratus, in carcerem detrusus est. Inde eductus, iussus est vel mori, vel dicere: Alius non est Deus, quàm Deus, & Mahometes eius Apostolus; mori elegit; accepitque mortis sententiam. Ad gloriosum supplicium Societatis cultu prodijt, vt Sacerdos, in oppido Delec. Primus gladius in illum vibratus fractus est: alter leue illi vulnus infixit, & fractus est: tertio demùm cæsus est felix. Fuit Abrahamus, homo suarum perturbationum pacatè potens. Semel in die vescebatur: silentij magnoperè amans. Dixit quispiam; se per illum obtinuisse à Deo quædam, & absentis cuiusdam futuram in Societate defectionem didicisse. Prædixit; se in Æthiopiam minimè peruenturum. Saraceni ad spectaculum effusi, testari sunt, ad eius sepulchrum, per ipsos 40. dies, faces igne cælesti splendidas luxisse. Tres etiam aues ignotæ atque candidæ locum circumuolare sunt visæ. Omnes illius necis authores ante euolutum 40. dierum interuallum extincti; omnibus qui id notauere stupentibus. Ipse Insulæ Gubernator, semestri elapso, capitis supplicium luit.

Fides.

Mortific.

Oratio.

Prædictio,
Facticall.

P. IOSE-

Italus A
mz. 30
April.
Soc. 12.

Fides.

Hispani
Neapol.
April.
Mort.

P. IOSEPHVS
FURLANETTUS.

Italus Ari-
maz. 30.
April. 1593.
Soc. 22.

Venetia illi patria fuit. Goam diffi-
cillimâ, & plus quàm mille quin-
gentis vectoribus morbo absumptis
exitiali navigatione appulsus, in Sci-
mo Christianos excoluit: Tacazzukij
iuuentutem in Seminario rexit: geni-
tiles plures quâ ibi, quâ in vicinia
Christo addixit: & in oppido vnico
supra bis mille sexaginta capira bap-
tismo lustravit. In Insula Goro labo-
ranti sub Tono tyranno Ecclesie clam
succurrit; & veneno à barbaris porre-
cto quassatus, atroci dolorum vi cru-
ciatus, Arimæ tandem gloriosum fi-
nem suis doloribus, atque laboribus,
inter summa patientiæ documenta
imposuit.

Fides.

P. IOSEPHVS
SANIULIANVS.

Hispanus
Neapoli. 30.
April. 1605.
Mars.

Moderati oris, & animi demissio-
ne, ac morte sancti Thomæ A-
quinatis reliquijs honoratâ, Patrum-
que ordinis sancti Dominici beneuo-
lentiâ conspicuus fuit Iosephus. Hæc
omnia Annæ sic exponunt: Confessa-
rius erat Comitibus Beneuenti, qui id
temporis regias vices in hoc regno ge-
rebat: qui P. Iosephum dum ægrotar-
et inuisit, filiosque suos plures ad
eum misit inuisendum, idem fecerunt
multi regij consiliarij, alijque proce-
res. Vir sanè maximæ pietatis, ac de-
missionis, isque ab omnibus habitus
est, vt ad eum omnes, cum viri nobi-
les, tum etiam pauperes confugerent,
quarum indigentias Proregi ex animo
commendabat. Maximè eum dilige-

bant cæterarum familiarum viri Re-
ligiosi, quem ex morbo decumben-
tem magna charitate inuiferunt. In
primis R. P. Prouincialis è Domini-
cana familia, qui quidem brachium
sancti Thomæ Aquinatis è Monaste-
rio in cubiculum nostri Patris demo-
rientis apportauit; vbi ara erecta, col-
locatumque in ea brachium, candelis
vtrimque accensis. Egrotus habito
primùm ad D. Thomæ Reliquias collo-
quio pietatis, ac lacrymarum ple-
no, deinde animam, nostramque ma-
ximè Religionem commendauit ijs
verbis, quæ à circumstantibus lacry-
mas vberes elicerunt. Tandem apo-
stemate acriter punctus dies omnino
duodecim magnæ patientiæ signo
edito migravit in cælum, Prid. Kal.
Maias. Insequenti die idem Pater
Prouincialis Dominicanorû cum fra-
tribus quinque, & viginti, defunctorum
matutinas preces, & missam in
ara maxima nostri Templi pro e-
ius Manibus concelebrauerunt op-
timâ cum ciuitatis frequentia, atque
exemplo.

P. CLAVDIVS
PONCEOTVS.

Hic ægro candidi Adolescentes
duo feruntur ad pedes planè spe-
cie cælesti adfuisse cum summis dolo-
ribus vreretur, nunciassè æque noua
illi adhuc eo in morbo aduersa esse
toleranda, & faucibus plenioribus
poriones anxias hauriendas; quas, in
phialis aquâ turbidâ repletis, coram
miscere videbantur, vt aiunt loci an-
næ: cum interim tertius adest, qui
è conspectu priores remoueri iubet,
angoris enimuero terminum adesse,
sic REGINÆ cælorum visum: de cu-
ius

Callus
Anicij. 30.
April. 1609.

Patientia.
B.V.

Gg 2 ius

Angeli.

B.P.

ius imperio, & auctoritate significabat se fuisse missum; neque verò ipsammet longius abesse. Desierat loqui simul ac Beata Virgo cum filio IESU spectabilis adstirit comitabatur Dominum BB. Claudius, & Ignatius, hic parens ille patronus: adhaerebant aliquot è Societate Patres Cælo Beati, qui omnes lectulo appliciti sponderunt futurum brevit, ut ducibus se ad æternæ salutis portum inuheretur. Latos nuncios mirabilis excepit animi voluptas, quæ sæviente nihilominus vi dolorem exhaustit, ut non conscio rei peractæ Medico, febris multum remisisse, & æger solito melius habere videretur. At dum ille arti suæ acceptum refert, quod erat artis omninò diuinæ, facile id sanis persuasit, ægrotanti tamen non ita, qui vitæ spacium brevius præcognoscens, Sacris omnibus ante decessionem præmuniri expostulat. Deponit itaque quæ conscientiam premere iudicabat, & viatico salutari pascitur, oleo sacro denique bonus Athleta ad certamen vltimum inungitur. Triduum supervixit in continuis precibus, defixis statum immobili in Christi de Cruce pendentis obiectam effigiem oculis, eam modò dissuavians, modò pijs allocutionibus compellans. Interrogatus à Patre paulò ante excessum, num quid animæ molestiam faceret? Hoc vnum inquit, quòd in his, quæ Dei fuerunt, totus ego non fuerim. Magna certè sui despicientia magnæ vitæ integritas in eo claruit, ut Angeli tutelans aspectu sæpius exhilaratus non sine argumentis credatur,

P. FRANCISCVS DE MORA.

Humilitatis, patientiæ, constantiæque exemplum dedit Franciscus de Mora dignus cuius nomen porrigatur imitationi posterorum in labore Scholarum humilium, quarum ille Classem infimam laboriosâ plandò impigritate inter pueros ita sustinuit, ut illos characteres, agnoscere, colligere, legere, pungere docuerit per ipsos triginta quinque annos muneri tam difficili, at apud Deum glorioso, intentus.

P. MELCHIOR DE GADEA.

Dvobis ante alios horis surgebat, & per tres horas ante, tres post meridiem orabat. Quotannis exercitia obibat partitè: per 30. dies, decem ad natalem Christi, decem ad Pascha, decem ad Pentecosten. Chiragra, & podagra totas illi manus, ac pedes per extremos annos deformarat nec tamen orandi consuetudinem intermisit. Noctem Sancti Ioannis Baptistæ flagello in se crudelis, & peruigilatione sanctâ ducebat, placando Deo, qui eâ nocte à multis offenditur. Quotidie confitebatur, & singulis mensibus, ac sexto quoque mense generaliter; quotidianam se verberandi consuetudinem cum per manus fractas tenere iam non posset, in solidam dolorum patientiam transtulit; Cruce magnâ, clavis

Martisa.

Hispanus
Carataz.
30. Aprilis

Humilita.

Hispanus
Granataz.
April. 1616.
ætat. 84.
Soc. 55.
Exercitia.

S. Ioan. Bapt.

Conf. quib.

Martise.

vis ferreis , asperâ , pectori ar-
ctè adstrictâ. Fer. vi & Sabbatho ie-
iunabar, silentij amantissimus , ob-
servantissimusque , licet sæpè se da-
ret occasio Confanguineos ramen,

à quo Societatem ingressus est, nun-
quam inuist. Externi de illo aie-
bant , sanctum Franciscum in illo a-
pud nos habitare.

Gg 3

MEN-

ispanus
aradax.
o. Aprilis
formita.

ispanus
aradax.
April. 616.
tat. 86.
oc 55.
exercitia.

Joan Eogh
onf quh.